

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/2251**ze dne 4. října 2016,****kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 15 tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smluvní strany mají povinnost chránit se před úvěrovými expozicemi vůči protistranám derivátů tím, že realizují marže v případě, že clearing těchto smluv neprovádí ústřední protistrana. Toto nařízení stanoví normy pro včasnou, přesnou a vhodně oddělenou výměnu kolaterálu. Tyto normy by se měly povinně uplatnit na kolaterál, který jsou smluvní strany povinny realizovat nebo složit podle tohoto nařízení. Smluvní strany, které souhlasí s realizací nebo složením kolaterálu nad rámec požadavků tohoto nařízení, by však měly mít možnost si zvolit, zda takový kolaterál vymění v souladu s těmito normami či nikoli.
- (2) Smluvní strany, na které se vztahují požadavky čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, by měly při stanovování svých postupů řízení rizik pro mimoburzovní („OTC“) derivátové smlouvy uzavřené s nefinančními smluvními stranami, které nedosahují clearingového prahu podle článku 10 uvedeného nařízení, zohlednit různé rizikové profily takových subjektů. Je proto vhodné umožnit smluvním stranám, aby určily, zda je či není nutno prostřednictvím výměny kolaterálu zmírnit úroveň úvěrového rizika protistrany, které představují tyto nefinanční smluvní strany a které nedosahuje uvedeného clearingového prahu. Vzhledem k tomu, že lze předpokládat, že nefinanční smluvní strany usazené v třetí zemi, které by v případě, že by byly usazené v Unii, nedosahovaly clearingového prahu, mají stejné rizikové profily jako nefinanční smluvní strany nedosahující clearingového prahu usazené v Unii, měl by se s cílem zabránit regulatorní arbitráži na oba tyto typy subjektů uplatňovat stejný přístup.
- (3) Smluvní strany OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, musí být chráněny před rizikem možného selhání druhé protistrany. Z tohoto důvodu jsou pro řádné řízení rizik, kterým jsou tyto smluvní strany vystaveny, nezbytné dva typy kolaterálu v podobě marží. Prvním z těchto typů je variační marže, která chrání smluvní strany před expozicemi souvisejícími s aktuální tržní hodnotou jejich OTC derivátových smluv. Druhým typem je počáteční marže, která chrání smluvní strany proti případným ztrátám, které by mohly vzniknout z pohybů tržní hodnoty derivátové pozice, které nastanou mezi poslední výměnou variační marže před selháním protistrany a dobou, kdy jsou OTC derivátové smlouvy nahrazeny nebo je zajištěno příslušné riziko.
- (4) Vzhledem k tomu, že ústřední protistrany mohou mít podle právních předpisů Unie povolení působit jako úvěrové instituce, je nezbytné OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing a jež ústřední protistrany uzavřou během procesu řízení selhání, osvobodit od požadavků tohoto nařízení, neboť na tyto smlouvy se již vztahují ustanovení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 ⁽²⁾, a proto se na ně nevztahují ustanovení tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se požadavků na ústřední protistrany (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 41).

- (5) U OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing a které zahrnují platbu prémie předem s cílem zaručit plnění smlouvy, není smluvní strana, která obdrží platbu prémie („prodávající opce“), vystavena současné ani potenciální budoucí expozici vůči protistraně. Úhradou této prémie je rovněž pokryto denní oceňování hodnoty těchto smluv podle tržní hodnoty. Pokud se tedy skupina transakcí se započtením skládá z takovýchto opčních pozic, měl by mít prodávající opce možnost nerealizovat počáteční nebo variační marže pro tyto typy OTC derivátů, jestliže není vystaven žádnému úvěrovému riziku. Smluvní strana, která hradí prémii („kupec opce“) by však měla realizovat jak počáteční, tak variační marži.
- (6) Ačkoli postupy řešení sporů upravené dvoustrannými dohodami mezi smluvními stranami jsou užitečné pro minimalizaci délky a četnosti sporů, měly by smluvní strany v první řadě přinejmenším realizovat nespornou částku v případě, že výše výzvy k dodatkové úhradě marže je sporná. To zmírní riziko vyplývající ze sporných transakcí, a tak zajistí, aby OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, byly v co největší míře zajištěny.
- (7) Aby bylo možno zaručit rovné podmínky ve všech jurisdikcích, mělo by v případě, že smluvní strana usazená v Unii uzavře OTC derivátovou smlouvu, u níž se neprovádí centrální clearing, se smluvní stranou usazenou ve třetí zemi, dojít k výměně počáteční a variační marže oběma směry. Na smluvní strany usazené v Unii, které provádějí transakce se smluvními stranami usazenými ve třetích zemích, by se měla i nadále vztahovat povinnost posoudit právní vymahatelnost těchto dvoustranných dohod a účinnost dohod o oddělení.
- (8) Je vhodné umožnit smluvním stranám uplatňovat při výměně kolaterálu minimální hodnotu převodu, aby se snížila provozní zátěž výměny omezených částek v případech, kdy dojde jen k nepatrnému pohybu expozic. Je však nutno zajistit, aby tato minimální hodnota převodu byla využívána jako operační nástroj, a nikoli jako nezajištěná úvěrová linka mezi smluvními stranami. Z tohoto důvodu by měla být stanovena maximální úroveň této minimální hodnoty převodu.
- (9) Z provozních důvodů by mohlo být vhodnější v některých případech používat oddělené částky minimální hodnoty převodu u počáteční a variační marže. V těchto případech by mělo být možné, aby se smluvní strany dohodly na oddělených minimálních hodnotách převodu pro variační a počáteční marži. Součet oddělených minimálních hodnot převodu by však neměl překročit maximální úroveň minimální hodnoty převodu. Z praktických důvodů by mělo být možné stanovit minimální hodnotu převodu v měně, ve které jsou marže obvykle vyměňovány a kterou nemusí být euro.
- (10) Některé jurisdikce třetích zemí mohou stanovit odlišnou oblast působnosti nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely svých požadavků na výměnu kolaterálu ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, u nichž se neprovádí centrální clearing. Kdyby tudíž toto nařízení vyžadovalo, aby do výpočtů marží pro přeshraniční skupiny transakcí se započtením byly zahrnuty pouze OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing a jež jsou upraveny nařízením (EU) č. 648/2012, musely by smluvní strany v různých jurisdikcích potenciálně zdvojit potřebné výpočty, aby zohlednily různé definice nebo různé rozsahy produktů v rámci příslušných maržových požadavků. To by mohlo vést ke zkresleným výpočtům marží. Kromě toho by se pravděpodobně zvýšilo riziko sporů. Proto by možnost používání širší škály produktů v přeshraničních skupinách transakcí se započtením, která by zahrnovala všechny OTC derivátové smlouvy, na něž se vztahuje výměna kolaterálu v jedné nebo druhé jurisdikci, umožnila jednodušší proces realizace marže. Tento přístup je v souladu s cílem snížit systémové riziko uvedeným v nařízení (EU) č. 648/2012, protože maržové požadavky by se vztahovaly na širší škálu produktů.
- (11) Smluvní strany se mohou rozhodnout realizovat počáteční marže v hotovosti a v takovém případě by se na kolaterál nemělo vztahovat žádné snížení hodnoty, pokud je měna kolaterálu shodná s měnou, v níž je vyjádřena smlouva. Pokud jsou však počáteční marže realizovány v hotovosti v jiné měně, než je měna, ve které je vyjádřena smlouva, může mít nesoulad měn za následek měnové riziko. Z tohoto důvodu by se na počáteční marže realizované v hotovosti v jiné měně mělo vztahovat snížení hodnoty z důvodu nesouladu měn. U variačních marží realizovaných v hotovosti není v souladu s rámcem BCBS-IOSCO nutné žádné snížení hodnoty, a to ani v případě, že je platba provedena v jiné měně, než je měna smlouvy.

- (12) Při stanovování úrovně požadavků na počáteční marže Basilejský výbor pro bankovní dohled a rada Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry výslovně zohlednily dva aspekty, které jsou promítnuty do jejich rámce „Maržové požadavky na deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing“ z března 2015 („rámec BCBS-IOSCO“). Prvním aspektem je dostupnost vysoké úvěrové kvality a likvidních aktiv pokrývajících požadavky na počáteční marži. Druhým je zásada přiměřenosti vzhledem k tomu, že požadavky na počáteční marži by mohly nepřiměřeně zasáhnout menší finanční i nefinanční smluvní strany. V zájmu zachování rovných podmínek by toto nařízení mělo zavést práh, který bude přesně tentýž jako v rámci BCBS-IOSCO a pod jehož úrovní nejsou dvě smluvní strany povinny provést výměnu počáteční marže. To by mělo podstatně zmírnit náklady a provozní zátěž pro menší účastníky a řešit obavu týkající se dostupnosti vysoké úvěrové kvality a likvidních aktiv, aniž by byly narušeny obecné cíle nařízení (EU) č. 648/2012.
- (13) Prahové hodnoty by sice měly být vždy počítány na úrovni skupiny, za zvláštní případ by však měly být považovány investiční fondy, protože je může spravovat jediný investiční manažer a mohou být zachyceny jako jediná skupina. Pokud se však tyto fondy skládají z různých skupin aktiv a nejsou zajištěny, zaručeny nebo podporovány jinými investičními fondy nebo samotným investičním manažerem, jsou ve vztahu ke zbytku skupiny relativně odolné vůči riziku. Tyto investiční fondy by proto měly být v souladu s rámcem BCBS-IOSCO při výpočtu prahových hodnot považovány za samostatné subjekty.
- (14) Pokud jde o počáteční marži, budou mít požadavky tohoto nařízení pravděpodobně měřitelný dopad na tržní likviditu vzhledem k tomu, že aktiva poskytnutá jako kolaterál nelze po dobu trvání OTC derivátové smlouvy, u níž se neprovádí centrální clearing, zlikvidovat ani jinak opětovně použít. Takovéto požadavky představují významnou změnu praxe na trhu a přinášejí s sebou určité provozní a praktické problémy, které bude nutno při vstupu nových požadavků v platnost řešit. Vezmeme-li v úvahu, že variační marže již pokrývá realizované kolísání hodnoty OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, až do bodu selhání, považuje se za přiměřené použít při uplatňování požadavků na počáteční marže práh ve výši 8 miliard EUR v hrubých pomyslných hodnotách nevypořádaných smluv. Tento práh se uplatní na úrovni skupiny, případně na úrovni jediného subjektu v případě, že smluvní strana není součástí skupiny. Jako přiměřená referenční hodnota by měla být použita souhrnná hrubá pomyslná hodnota nevypořádaných smluv vzhledem k tomu, že se jedná o vhodné měřítko velikosti a složitosti portfolia OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing. Tuto referenční hodnotu je rovněž snadné sledovat a vykazovat. Tyto prahy jsou rovněž v souladu s rámcem BCBS-IOSCO pro OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, a proto vyhovují mezinárodním normám.
- (15) Do výpočtu souhrnné hrubé pomyslné hodnoty by měly být zahrnuty rovněž expozice vyplývající buď ze smluv, nebo expozice vůči smluvním stranám, které jsou trvale nebo dočasně osvobozeny nebo částečně osvobozeny od marží. Je tomu tak proto, že všechny tyto smlouvy přispívají ke stanovení velikosti a složitosti portfolia dané smluvní strany. Z tohoto důvodu jsou pro určení velikosti, rozsahu a složitosti portfolia dané smluvní strany relevantní i OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing a které jsou případně osvobozeny od požadavků tohoto nařízení, a proto by měly být rovněž zahrnuty do výpočtu prahových hodnot.
- (16) Je vhodné stanovit zvláštní postupy řízení rizik pro některé typy OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing a které vykazují určité rizikové profily. Zejména výměna variační marže bez počáteční marže by měla být v souladu s rámcem BCBS-IOSCO považována za vhodnou výměnu kolaterálu za fyzicky vypořádané měnové kontrakty. Obdobně by vzhledem k tomu, že křížové měnové swapy lze rozložit do sekvence měnových forwardů, měla počáteční marže krýt pouze složku úrokové sazby.
- (17) Mělo by se přihlížet k překážkám, s nimiž se potýkají emitenti krytých dluhopisů nebo fondy ke krytí těchto dluhopisů při poskytování kolaterálu. Za určité kombinace podmínek by tedy emitenti krytých dluhopisů nebo fondy ke krytí těchto dluhopisů neměli být povinni skládat kolaterál. To by mělo poskytnout emitentům krytých

dluhopisů nebo fondům ke krytí těchto dluhopisů určitou flexibilitu a zároveň zajistit omezení rizik pro jejich protistrany. Emitenti krytých dluhopisů nebo fondy ke krytí těchto dluhopisů se mohou setkat s právními překážkami při skládání a realizaci nehotovostního kolaterálu pro počáteční nebo variační marži, případně při skládání variační marže v hotovosti, neboť platba variační marže by mohla být považována za pohledávku, která je nadřazena pohledávkám držitele dluhopisů, což by mohlo vyústit v právní překážku. Stejně tak by možnost nahradit nebo stáhnout počáteční marži mohla být považována za pohledávku, která je nadřazena pohledávkám držitele dluhopisů, které čelí stejnému druhu omezení. Emitent krytých dluhopisů nebo fond ke krytí těchto dluhopisů však nejsou nijak omezováni při vracení hotovosti, která byla již dříve realizována jako variační marže. Smluvní strany emitentů krytých dluhopisů nebo fondů ke krytí těchto dluhopisů by proto měly mít povinnost složit variační marži v hotovosti a měly by mít právo získat ji zpět v částečné nebo plné výši, ale emitenti krytých dluhopisů nebo fondy ke krytí těchto dluhopisů by měli mít povinnost složit variační marži pouze pro již dříve obdrženu částku v hotovosti.

- (18) Smluvní strany by měly vždy posoudit právní vymahatelnost svých dohod o vzájemném započtení a oddělení. Pokud se tato posouzení s ohledem na právní rámec třetí země projeví jako negativní, měly by smluvní strany využívat jiné mechanismy než obousměrnou výměnu marží. S cílem zajistit soulad s mezinárodními normami, zabránit tomu, aby smluvními stranami z Unie bylo znemožněno obchodovat se smluvními stranami v těchto jurisdikcích, a zajistit rovné podmínky pro smluvní strany z Unie je vhodné stanovit minimální prahovou hodnotu, pod jejíž úrovní mohou smluvní strany obchodovat se smluvními stranami usazenými v těchto jurisdikcích bez výměny počátečních nebo variačních marží. V případě, že smluvní strany mají možnost realizovat marže a mohou zajistit, že u realizovaného kolaterálu je na rozdíl od složeného kolaterálu možné splnit ustanovení tohoto nařízení, měly by smluvní strany z Unie mít vždy povinnost kolaterál realizovat. Expozice vyplývající ze smluv se smluvními stranami usazenými v jurisdikcích třetích zemí, na které se nevztahuje výměna kolaterálu z důvodu právních překážek v těchto jurisdikcích, by měly být omezeny stanovením limitu vzhledem k tomu, že kapitál není ve vztahu k expozicím vyplývajícím z OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, považován za rovnocenný výměně marže, a k tomu, že ne všechny smluvní strany, které podléhají maržovým požadavkům podle tohoto nařízení, podléhají rovněž požadavkům kapitálovým. Tento limit by měl být nastaven tak, aby ho bylo jednoduché vypočítat a ověřit. Aby se zabránilo akumulaci systémového rizika a tomu, aby takové specifické zacházení vytvořilo možnost, jak obejít ustanovení tohoto nařízení, by měl být tento limit nastaven na konzervativní úrovni. Takové zacházení by se považovalo za dostatečně obezřetné, protože jako alternativa k maržím existují i jiné techniky zmiřování rizik.
- (19) Na ochranu proti případu, kdy kolaterál nelze zlikvidovat bezprostředně po selhání protistrany, je třeba při výpočtu počáteční marže zohlednit časové období trvající od poslední výměny kolaterálu, jež pokrývá skupinu smluv se započtením s protistranou, u níž došlo k selhání, do okamžiku, kdy se tyto smlouvy uzavřou a provede se opětovné zajištění (re-hedging) výsledného tržního rizika. Toto časové období se nazývá „obdobím krytí rizika marží“ a jedná se o stejný nástroj, který je použit v čl. 272 odst. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ ve vztahu k úvěrovému riziku protistrany úvěrových institucí. Nicméně vzhledem k tomu, že cíle obou těchto nařízeních se liší a nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví pravidla pro výpočet období krytí rizika marží pouze pro účely kapitálových požadavků, mělo by toto nařízení obsahovat zvláštní pravidla upravující období krytí rizika marží, která jsou potřebná v souvislosti s postupy řízení rizik pro OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing. Období krytí rizika marží by mělo zohledňovat postupy požadované tímto nařízením pro výměnu marží.
- (20) Počáteční i variační marže by měly být vyměněny zpravidla nejpozději do konce obchodního dne následujícího po dni provedení. Je však povoleno tuto dobu na výměnu variační marže prodloužit v případě, že je to kompenzováno příslušným výpočtem období krytí rizika marží. Alternativně by mělo být v případě, že se neuplatní žádné požadavky na počáteční marži, povoleno prodloužení (této doby), pokud je realizována vhodná výše dodatečné variační marže.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (21) Při vytváření modelů počáteční marže a při výpočtu odpovídajícího období krytí rizika marží by smluvní strany měly zohlednit potřebu modelů, které zachycují likviditu na trhu, počet účastníků na tomto trhu a objem příslušných OTC derivátových smluv. Zároveň je potřeba vytvořit model, který budou obě strany schopny pochopit, reprodukovat a na který se budou moci spolehnout při řešení sporů. Smluvním stranám by proto mělo být umožněno, aby tento model kalibrovaly a prováděly výpočet období krytí rizika marží pouze v závislosti na tržních podmínkách, aniž by musely přizpůsobovat své odhady charakteristikám konkrétních smluvních stran. To zase implikuje, že se smluvní strany mohou rozhodnout pro různé modely výpočtu částek počáteční marže, které si mají navzájem vyměnit, a že tyto částky počáteční marže nemusí být symetrické.
- (22) Přestože je nutno model počáteční marže dostatečně často znovu kalibrovat, nová kalibrace by mohla vést k nečekaným úrovním maržových požadavků. Z tohoto důvodu by mělo být stanoveno vhodné časové období, během něž lze i nadále provádět výměnu marží na základě předchozí kalibrace. To by mělo poskytnout smluvním stranám dostatek času ke splnění výzvy k dodatkové úhradě marže vyplývající z nové kalibrace.
- (23) Kolaterál by měl být považován za volně převoditelný, pokud v případě selhání poskytovatele kolaterálu neexistují žádné regulační nebo právní překážky ani nároky třetích stran včetně správce, který je třetí stranou. Některé požadavky, jako jsou například náklady a výdaje na převod kolaterálu v podobě zástavního práva pravidelně uplatňovaného na všechny převody cenných papírů, by neměly být považovány za překážku, protože by to vedlo k situaci, kdy by byla překážka identifikována vždy.
- (24) Realizující smluvní strana by měla mít provozní kapacitu umožňující zlikvidovat kolaterál v případě selhání poskytovatele kolaterálu. Realizující smluvní strana by měla být rovněž schopna použít peněžní příjmy z likvidace k tomu, aby uzavřela rovnocennou smlouvu s jinou smluvní stranou nebo aby zajistila výsledné riziko. Pro subjekt, který kolaterál realizuje, by proto měl být přístup na trh nezbytným předpokladem, který mu umožní kolaterál v přiměřené lhůtě buď prodat, nebo v souvislosti s ním provést repo operaci. Tato schopnost by měla být nezávislá na poskytovateli kolaterálu.
- (25) Realizovaný kolaterál musí mít dostatečně vysokou likviditu a úvěrovou kvalitu, aby realizující smluvní strana mohla uzavřít dané pozice, aniž by utrpěla ztrátu v důsledku významných změn hodnoty v případě selhání ostatních smluvních stran. Úvěrová kvalita kolaterálu by měla být posuzována na základě uznávaných metodik, jako jsou například ratingy externích ratingových agentur. Za účelem zmírnění rizika mechanického spoléhání se na externí ratingy by však měla být zavedena celá řada dalších záruk. Tyto záruky by měly zahrnovat možnost používat schválený model založený na interním ratingu („IRB“) a možnost odložit nahrazení kolaterálu, který se stane nezpůsobilým v důsledku snížení ratingu, s cílem účinně zmírnit potenciální lavinový efekt, které může vyplýnout z nadměrné závislosti na externích úvěrových hodnoceních.
- (26) Snížení hodnoty sice zmírňuje riziko toho, že realizovaný kolaterál nebude dostávat k pokrytí maržových potřeb v období finanční zátěže, při přijímání nehotovostního kolaterálu jsou však nutné i další faktory snižující riziko, které umožní zajistit, že ho bude možné skutečně zlikvidovat. Smluvní strany by měly zejména zajistit, aby byl realizovaný kolaterál přiměřeně diverzifikován z hlediska jednotlivých emitentů, typů emitentů a kategorií aktiv.
- (27) Dopad realizace kolaterálu složeného smluvními stranami, které nejsou systémově významné, na finanční stabilitu je omezený. Souhrnné limity u počáteční marže by dále mohly představovat zátěž pro smluvní strany s malými portfolii OTC derivátů vzhledem k tomu, že rozsah způsobilého kolaterálu, který by byly schopny složit, by mohl být jen omezený. Proto i když je diverzifikace kolaterálu platným faktorem zmírňujícím riziko, neměla by se povinnost diverzifikace kolaterálu vztahovat na smluvní strany, které nejsou systémově významné. Na druhé straně by systémově významné finanční instituce a jiné smluvní strany s velkými portfolii OTC derivátů, které spolu vzájemně obchodují, měly uplatňovat souhrnné limity přinejmenším na počáteční marže a rovněž s ohledem na způsobilý kolaterál zahrnující státní dluhové cenné papíry členských států. Tyto smluvní strany jsou dostatečně znalé na to, aby buď provedly transformaci kolaterálu, nebo aby využily více trhů a emitentů k dostatečně diverzifikaci složeného kolaterálu. Článek 131 směrnice Evropského parlamentu a Rady

2013/36/EU ⁽¹⁾ upravuje označení institucí za systémově významné podle práva Unie. Vzhledem k široké oblasti působnosti nařízení (EU) č. 648/2012 by však měl být zaveden kvantitativní práh tak, aby se požadavky na souhrnné limity vztahovaly rovněž na smluvní strany, na které by se případně nevztahovaly uvedené stávající klasifikace systémově významných institucí, ale které by měly přesto podléhat souhrnným limitům vzhledem k velikosti jejich portfolií OTC derivátů.

- (28) Na složky penzijního systému se vztahují požadavky týkající se dvoustranného zajištění. Je však důležité předejít nadměrnému zatížení, které by tyto požadavky mohly znamenat pro očekávané výsledky těchto systémů, a tedy pro důchodové příjmy budoucích důchodců. Závazky vůči důchodcům, které vyplývají ze složek penzijního systému, jsou denominovány v místních měnách, a jejich investice musí být proto denominovány v téže měně, aby se předešlo nákladům a rizikům souvisejícím s nesouladem cizích měn. Je proto vhodné stanovit, aby se souhrnné limity nevztahovaly na složky penzijního systému stejným způsobem jako u jiných smluvních stran. Je však nezbytné, aby byly zavedeny vhodné postupy řízení rizik, které umožní sledovat a řešit potenciální rizika koncentrace vyplývající z tohoto zvláštního režimu. Uplatňování těchto ustanovení s ohledem na složky penzijního systému by mělo být sledováno a přezkoumáno v závislosti na vývoji trhu.
- (29) Obtíže při oddělování hotovostního kolaterálu by měly být uznány tím způsobem, že protistranám bude umožněno složit počáteční marži v omezené výši ve formě hotovosti a správcům bude umožněno tento hotovostní kolaterál reinvestovat. Hotovost držená správcem však představuje závazek správce vůči skládající smluvní straně, který vytváří úvěrové riziko pro skládající smluvní stranu. Aby bylo možno snížit systémové riziko, mělo by užití hotovosti jako počáteční marže minimálně u systémově významných institucí podléhat požadavkům na diverzifikaci (rizika). Systémově významné instituce by měly mít povinnost buď omezit výši počáteční marže realizované v hotovosti, nebo diverzifikovat expozice využitím více než jednoho správce.
- (30) Hodnota kolaterálu by neměla vykazovat významnou pozitivní korelaci s úvěruschopností poskytovatele kolaterálu nebo s hodnotou podkladového portfolia derivátů, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, vzhledem k tomu, že by to narušilo účinnost ochrany poskytované realizovaným kolaterálem. Proto by jako kolaterál neměly být přijímány cenné papíry vydané poskytovatelem kolaterálu nebo jeho spřízněnými subjekty. Smluvní strany by měly mít rovněž povinnost sledovat, zda se na realizovaný kolaterál nevztahují jiné formy rizika pozitivní korelace.
- (31) Smluvní strana, která neselhalá, by měla být schopna v dostatečně krátké době zpeněžit aktiva realizovaná jako kolaterál v podobě počáteční nebo variační marže za účelem ochrany proti ztrátám vyplývajícím z OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, v případě selhání protistrany. Tato aktiva by proto měly být vysoce likvidní a neměla by být vystavena nadměrnému úvěrovému, tržnímu nebo měnovému riziku. Měla by být uplatněna snížení hodnoty přiměřeně citlivá vůči rizikům v té míře, v níž je hodnota kolaterálu těmto rizikům vystavena.
- (32) Aby zajistily včasný převod kolaterálu, měly by mít smluvní strany zavedeny účinné provozní postupy. Proto je nutné, aby byly postupy při dvoustranné výměně kolaterálu dostatečně podrobné, transparentní a spolehlivé. Pokud se smluvní strany nedohodnou a nevytvoří operační rámec pro účinný výpočet, oznámení a dokončení výzev k dodatkové úhradě marže, může to vést ke sporům a k selhání výměn kolaterálu, které povedou ke vzniku nezajištěných expozic v rámci OTC derivátových smluv. V důsledku toho je nezbytné, aby smluvní strany stanovily jednoznačné vnitřní zásady a normy týkající se převodů kolaterálu. Jakákoli odchylka od těchto zásad by měla být důsledně přezkoumána všemi příslušnými interními zúčastněnými stranami, které musí tyto odchylky schválit. Kromě toho by měly být všechny příslušné podmínky týkající se provozní výměny kolaterálu přesně a podrobně zaznamenány spolehlivým, rychlým a systematickým způsobem.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (33) S cílem poskytnout právní jistotu by mezi smluvními stranami, které uzavírají OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, měla být uzavřena dohoda o výměně kolaterálu. Dohoda o výměně kolaterálu by měla zahrnovat veškerá významná práva a povinnosti smluvních stran použitelná pro OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing.
- (34) Kolaterál chrání realizující smluvní stranu v případě selhání skládající smluvní strany. Obě smluvní strany však rovněž odpovídají za zajištění toho, že způsob, jakým je realizovaný kolaterál držen, nezvyšuje riziko ztráty přebytečného složeného kolaterálu pro skládající smluvní stranu v případě selhání realizující smluvní strany. Z tohoto důvodu by dvoustranná dohoda mezi smluvními stranami měla oběma smluvním stranám umožňovat včasný přístup ke kolaterálu, když na to mají právo, a z toho plyne potřeba pravidel upravujících oddělení a pravidel umožňujících posouzení účelnosti dohody v tomto ohledu s přihlédnutím k právním omezením a k praxi na trhu v každé jurisdikci.
- (35) Poskytnutí kolaterálu realizovaného jako počáteční marže jako další zástavy, zřízení podzástavního práva k němu nebo jeho opětovné použití by vytvořilo nová rizika pro protistrany vzhledem k nárokům třetích stran na tato aktiva v případě selhání. Právní a provozní komplikace by mohly oddálit vrácení kolaterálu v případě selhání subjektu, který kolaterál původně realizoval, případně dané třetí strany, či ho dokonce zcela znemožnit. V zájmu zachování účinnosti tohoto rámce a zajištění řádného zmírňování úvěrových rizik protistrany by proto poskytnutí kolaterálu realizovaného jako počáteční marže jako další zástavy, zřízení podzástavního práva k němu ani jeho opětovné použití nemělo být povoleno.
- (36) Vzhledem k obtížím při oddělování hotovosti, stávajícím metodám při výměně hotovostního kolaterálu v některých jurisdikcích a k potřebě využít hotovost namísto cenných papírů za určitých okolností, kdy převod cenných papírů není možný vzhledem k provozním omezením, by měl být hotovostní kolaterál realizovaný jako počáteční marže vždy držen centrální bankou nebo úvěrovou institucí, která je třetí stranou, vzhledem k tomu, že to zajišťuje oddělení od obou smluvních stran smlouvy. Aby bylo zajištěno takové oddělení, neměla by úvěrová instituce, která je třetí stranou, patřit do stejné skupiny jako kterákoli ze smluvních stran.
- (37) Pokud smluvní strana vyrozumí relevantní příslušný orgán o svém úmyslu využít toto osvobození pro obchody uvnitř skupiny, je pro rozhodnutí příslušného orgánu o tom, zda jsou splněny podmínky pro toto osvobození, nezbytné, aby daná smluvní strana předložila úplnou dokumentaci včetně všech relevantních informací potřebných k tomu, aby příslušný orgán mohl posouzení provést.
- (38) Aby bylo možno mít za to, že skupina má náležitě stabilní a spolehlivé postupy řízení rizik, je nutno splnit celou řadu podmínek. Skupina by měla zajistit pravidelné sledování expozic uvnitř skupiny a je nutno zaručit včasné vypořádávání závazků vyplývajících z OTC derivátových smluv v rámci skupiny na základě nástrojů sledování a likvidity na úrovni skupiny, které odpovídají složitosti obchodů uvnitř skupiny.
- (39) Aby bylo možno uplatnit osvobození obchodů uvnitř skupiny, musí být jisté, že by žádné právní či správní předpisy ani jiná povinná ustanovení rozhodného práva nemohly ze zákonných důvodů zabránit smluvním stranám uvnitř skupiny v plnění povinností spočívajících v převádění peněžních částek nebo splácení závazků či cenných papírů v souladu s podmínkami obchodů uvnitř skupiny. Obdobně by neměly existovat žádné provozní nebo obchodní praktiky smluvních stran uvnitř skupiny ani této skupiny, které by mohly vést k tomu, že nebudou k dispozici finanční prostředky pro splnění platebních povinností v okamžiku jejich každodenní splatnosti, nebo k tomu, že nebude možný rychlý elektronický převod finančních prostředků.
- (40) Toto nařízení obsahuje řadu podrobných požadavků, které musí skupina splnit, aby byla osvobozena od skládání marže pro obchody uvnitř skupiny. Kromě těchto požadavků platí, že pokud má jedna z obou smluvních stran ve skupině sídlo v třetí zemi, pro kterou nebyla dosud stanovena rovnocennost podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012, musí tato skupina provést výměnu variační a vhodné oddělené počáteční marže u všech obchodů uvnitř skupiny s dceřinými společnostmi v těchto třetích zemích. S cílem vyhnout se nepřiměřenému uplatňování maržových požadavků a s přihlédnutím k obdobným požadavkům na povinnosti clearingů by toto nařízení mělo

upravit odložení provádění tohoto konkrétního požadavku. To by poskytlo dostatek času pro dokončení procesu stanovení rovnocennosti a přitom by to nevyžadovalo neefektivní přidělování zdrojů skupinám s dceřinými společnostmi, které mají sídlo v třetích zemích.

- (41) Zohledníme-li zásadu přiměřenosti, mělo by být smluvním stranám, které mají menší portfolia, a proto zpravidla i menší objem operací, poskytnuto více času, aby mohly upravit své vnitřní systémy a procesy tak, aby byly schopny splnit požadavky tohoto nařízení. V zájmu dosažení správné rovnováhy mezi zmírňováním rizik vyplývajících z OTC derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, a přiměřeným uplatňováním tohoto nařízení, jakož i dosažení jednotného mezinárodního postupu a minimalizace možností regulatorní arbitráže s cílem zabránit narušení trhu, je nezbytné období postupného zavádění těchto požadavků. Toto období postupného zavádění požadavků uvedených v tomto nařízení zohledňuje časový plán dohodnutý v rámci BCBS-IOSCO, který byl stanoven s odkazem na kvantitativní dopadovou studii týkající se úvěrových institucí Unie.
- (42) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (*) upřesňuje definici fyzicky vypořádaných měnových forwardů v rámci Unie. Nicméně v této fázi není tato definice použitelná a tyto produkty jsou v Unii definovány nejednotně. Proto je s cílem zabránit vytváření nerovných podmínek v rámci Unie nutné, aby použitelnost odpovídajících technik zmírňování rizik byla sladěna se dnem použitelnosti příslušného aktu v přenesené pravomoci. Je rovněž stanoveno konkrétní datum, od něhož by příslušné požadavky měly v každém případě platit, aby se zabránilo přílišným zpožděním při zavádění technik zmírňování rizik.
- (43) Aby se zabránilo roztržštění trhu a aby byly zajištěny rovné podmínky pro smluvní strany z Unie usazené v Unii na globální úrovni, a při zohlednění skutečnosti, že v některých jurisdikcích se na výměnu variační a počáteční marže u opcí na jednotlivé podkladové akciové tituly (single-stock option) a opcí na akciové indexy nevztahují rovnocenné maržové požadavky, mělo by být zacházení s těmito produkty zaváděno postupně. Toto období postupného zavádění poskytne čas potřebný ke sledování vývoje v oblasti regulace v jiných jurisdikcích a k zajištění toho, aby v Unii byly zavedeny vhodné požadavky umožňující zmírnit úvěrové riziko protistrany v souvislosti s těmito smlouvami, aniž by byl vytvořen prostor pro regulatorní arbitráž.
- (44) Z důvodu právní jistoty, a aby se zabránilo možnému narušení finančních trhů, je vhodné vyjasnit zacházení se stávajícími smlouvami.
- (45) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem předložených Komisi Evropským orgánem pro bankovníctví, Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy.
- (46) Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy uskutečnily otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, provedly analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů a vyzádaly si stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví zřízené v souladu s článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti pojištění a zajištění a skupiny subjektů působících v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění, zřízených v souladu s článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽²⁾, a stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů, zřízené v souladu s článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽³⁾.
- (47) V souladu s postupem stanoveným v čl. 10 odst. 1 pátém, šestém a sedmém pododstavci nařízení (EU) č. 1093/2010, v čl. 10 odst. 1 pátém, šestém a sedmém pododstavci nařízení (EU) č. 1095/2010 a v čl. 10

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s.12).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

odst. 1 pátém, šestém a sedmém pododstavci nařízení (EU) č. 1094/2010 zahrnuje toto nařízení změny návrhu regulačních technických norem opětovně předloženého Komisi v podobě formálního stanoviska Evropským orgánem pro bankovníctví, Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy na základě změn navržených Komisí,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ O POSTUPECH ŘÍZENÍ RIZIK

ODDÍL 1

Definice a všeobecné požadavky

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „počáteční marží“ kolaterál, který realizuje smluvní strana s cílem pokrýt svou stávající a potenciální budoucí expozici v intervalu mezi poslední realizací marže a likvidací pozic nebo zajištěním tržního rizika po selhání druhé smluvní strany;
- 2) „variační marží“ kolaterál realizovaný smluvní stranou tak, aby odrážel výsledky denního ocenění hodnoty smluv, které dosud nebyly vypořádány, podle tržní hodnoty nebo podle modelu, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 3) „skupinou transakcí se započtením“ skupina mimoburzovních („OTC“) derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, mezi dvěma smluvními stranami, která podléhá právně vymahatelné dvoustranné dohodě o započtení.

Článek 2

Obecné požadavky

1. Smluvní strany zavedou, uplatňují a dokumentují postupy řízení rizik při výměně kolaterálu u OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing.
2. Postupy řízení rizik uvedené v odstavci 1 zahrnují postupy, které stanoví nebo upravují následující otázky:
 - a) způsobilost kolaterálu pro OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, v souladu s oddílem 2;
 - b) výpočet a realizaci marží pro OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, v souladu s oddílem 3;
 - c) řízení a oddělení kolaterálu pro OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, v souladu s oddílem 5;
 - d) výpočet upravené hodnoty kolaterálu v souladu s oddílem 6;
 - e) výměnu informací mezi smluvními stranami a povolování a zaznamenávání veškerých výjimek z postupů řízení rizik uvedených v odstavci 1;
 - f) oznamování výjimek uvedených v kapitole II vrcholnému vedení;
 - g) podmínky všech nezbytných dohod, které mají smluvní strany uzavřít nejpozději v okamžiku uzavření OTC derivátové smlouvy, u níž se neprovádí centrální clearing, včetně podmínek dohody o započtení a podmínek dohody o výměně kolaterálu v souladu s článkem 3;

- h) pravidelné ověřování likvidity kolaterálu, který má být vyměněn;
- i) včasné opětovné získání kolaterálu skládající smluvní stranou od realizující smluvní strany v případě selhání a
- j) pravidelné sledování expozic vyplývajících z OTC derivátových smluv, které představují obchody uvnitř skupiny, a včasné vypořádávání závazků vyplývajících z těchto smluv.

Pro účely prvního pododstavce písm. g) zahrnují dohody všechny aspekty související s povinnostmi vyplývajících ze všech OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, které mají být uzavřeny, a alespoň aspekty následující:

- a) veškeré platební povinnosti mezi smluvními stranami;
- b) podmínky platebních povinností v případě započtení;
- c) případy selhání nebo jiné případy ukončení OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing;
- d) veškeré metody výpočtu používané ve vztahu k platebním povinnostem;
- e) podmínky platebních povinností v případě započtení při ukončení smlouvy;
- f) převod práv a povinností při ukončení smlouvy;
- g) rozhodné právo pro transakce v rámci OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing.

3. Pokud smluvní strany uzavřou dohodu o započtení nebo dohodu o výměně kolaterálu, provedou nezávislý právní přezkum vymahatelnosti těchto dohod. Tento přezkum může provádět nezávislý interní útvar nebo nezávislá třetí strana.

Pokud jde o dohodu o započtení, považuje se požadavek provést přezkum uvedený v prvním pododstavci za splněný, pokud je tato dohoda uznána v souladu s článkem 296 nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Smluvní strany zavedou postupy průběžného posuzování vymahatelnosti dohod o započtení a dohod o výměně kolaterálu, které uzavřely.

5. Postupy řízení rizik uvedené v odstavci 1 se podle potřeby zkoušejí, přezkoumávají a aktualizují, nejméně však jednou ročně.

6. Smluvní strany, které využívají modely počáteční marže v souladu s oddílem 4, poskytnou příslušným orgánům kdykoli na vyžádání veškerou dokumentaci vztahující se k postupům řízení rizik uvedeným v odst. 2 písm. b).

Článek 3

Dohoda o výměně kolaterálu

Dohoda o výměně kolaterálu uvedená v čl. 2 odst. 2 prvním pododstavci písm. g) obsahuje alespoň následující podmínky:

- a) úroveň a typ požadovaného kolaterálu;
- b) způsoby jeho oddělení;
- c) skupinu transakcí se započtením, které se výměna kolaterálu týká;
- d) postupy oznamování, potvrzování a úprav výzev k dodatkové úhradě marže;
- e) postupy vypořádání výzev k dodatkové úhradě marže pro každý typ způsobilého kolaterálu;

- f) postupy, metody, časové rámce a rozdělení odpovědností při výpočtu marží a oceňování kolaterálu;
- g) případy, které jsou považovány za selhání, nebo případy, které představují ukončení;
- h) právní řád, kterému podléhá daná OTC derivátová smlouva, u níž se neprovádí centrální clearing;
- i) právní řád, kterému podléhá dohoda o výměně kolaterálu.

ODDÍL 2

Způsobilost

Článek 4

Způsobilý kolaterál

1. Smluvní strana realizuje kolaterál pouze v rámci těchto kategorií aktiv:
 - a) hotovost ve formě peněz připsaných na účet v jakékoli měně nebo podobných peněžních pohledávek, jako např. vkladů na peněžním trhu;
 - b) zlato ve formě rezervy tvořené zlatými cihlami z ryzího zlata;
 - c) dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami členských států;
 - d) dluhové cenné papíry vydané regionálními vládami nebo místními orgány členských států, s jejichž expozicemi se zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě daného členského státu v souladu s čl. 115 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - e) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru členských států, s jejichž expozicemi se zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, regionální vládě nebo místnímu orgánu daného členského státu v souladu s čl. 116 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - f) dluhové cenné papíry vydané regionální vládou nebo místními orgány jiných členských států než těch, které jsou uvedeny v písmenu d);
 - g) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru jiných členských států než těch, které jsou uvedeny v písmenu e);
 - h) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami uvedenými v čl. 117 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - i) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi uvedenými v článku 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - j) dluhové cenné papíry vydané vládami nebo centrálními bankami třetích zemí;
 - k) dluhové cenné papíry vydané regionálními vládami nebo místními orgány třetích zemí, které splňují požadavky uvedené v písmenech d) a e);
 - l) dluhové cenné papíry vydané jinými regionálními vládami nebo místními orgány třetích zemí než těmi, které jsou uvedeny v písmenech d) a e);
 - m) dluhové cenné papíry vydané úvěrovými institucemi nebo investičními podniky, včetně dluhopisů uvedených v čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES⁽¹⁾;
 - n) podnikové dluhopisy;
 - o) tranše s nejvyšší předností v rámci sekuritizace ve smyslu čl. 4 bodu 61 nařízení (EU) č. 575/2013, která není resekuritizací ve smyslu čl. 4 bodu 63 daného nařízení;
 - p) konvertibilní dluhopisy za předpokladu, že je lze převést pouze na akcie, které jsou zahrnuty do indexu uvedeného v čl. 197 odst. 8 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

- q) akcie zahrnuté do indexu uvedeného v čl. 197 odst. 8 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
- r) akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů („SKIPCP“) za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v článku 5.
2. Smluvní strana realizuje kolaterál z kategorií aktiv uvedených v odst. 1 písm. f), g) a k) až r) jen tehdy, platí-li všechny níže uvedené podmínky:
- a) tato aktiva nejsou vydána skládající smluvní stranou;
- b) tato aktiva nejsou vydána subjekty, které jsou součástí skupiny, do níž náleží skládající smluvní strana;
- c) na tato aktiva se jinak nevztahuje žádné významné riziko pozitivní korelace ve smyslu čl. 291 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 5

Kritéria způsobilosti podílových jednotek nebo akcií ve SKIPCP

1. Pro účely čl. 4 odst. 1 písm. r) může smluvní strana použít podílové jednotky nebo akcie ve SKIPCP jako způsobilý kolaterál jen tehdy, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) podílové jednotky nebo akcie jsou denně kótovány na kapitálovém trhu;
- b) SKIPCP se omezují na investice do aktiv, která jsou způsobilá podle čl. 4 odst. 1;
- c) SKIPCP splňují kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro účely písmena b) mohou SKIPCP použít derivátové nástroje k zajištění rizik vyplývajících z aktiv, do nichž investují.

Pokud SKIPCP investuje do podílů nebo podílových jednotek jiných SKIPCP, použijí se podmínky stanovené v prvním pododstavci rovněž na tyto SKIPCP.

2. Odchylně od odst. 1 písm. b) platí, že pokud SKIPCP nebo kterýkoli z jeho podkladových SKIPCP neinvestují jen do aktiv, která jsou způsobilá podle čl. 4 odst. 1, lze jako způsobilý kolaterál v souladu s odstavcem 1 tohoto článku použít pouze hodnotu podílových jednotek nebo akcií ve SKIPCP, které představují investice do způsobilých aktiv.

První pododstavec se vztahuje na jakýkoli podkladový SKIPCP takového SKIPCP, který má své vlastní podkladové SKIPCP.

3. Pokud mohou mít nezpůsobilá aktiva určitého SKIPCP zápornou hodnotu, určí se hodnota podílových jednotek nebo akcií v tomto SKIPCP, které lze užít jako způsobilý kolaterál podle odstavce 1 tak, že se od hodnoty způsobilých aktiv odečte maximální záporná hodnota nezpůsobilých aktiv.

Článek 6

Úvěrové hodnocení

1. Realizující smluvní strana posoudí úvěrovou kvalitu aktiv spadajících do kategorií aktiv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. c), d) a e), která nejsou denominována nebo financována v domácí měně emitenta, a v čl. 4 odst. 1 písm. f), g), j) až n) a p) s využitím jedné z následujících metodik:
- a) interní ratingy realizující smluvní strany podle odstavce 3;

- b) interní ratingy skládající smluvní strany podle odstavce 3, pokud je tato smluvní strana usazena v Unii nebo ve třetí zemi, kde skládající smluvní strana podléhá dohledu na konsolidovaném základě, který je v souladu s článkem 127 směrnice 2013/36/EU posuzován jako rovnocenný dohledu na konsolidovaném základě upravenému právem Unie;
- c) úvěrové hodnocení vydané uznanou externí ratingovou agenturou ve smyslu čl. 4 bodu 98 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo úvěrové hodnocení exportní úvěrové agentury uvedené v článku 137 uvedeného nařízení.
2. Realizující smluvní strana posoudí úvěrovou kvalitu aktiv náležejících do kategorie aktiv uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. o) s využitím metodiky uvedené v odst. 1 písm. c) tohoto článku.
3. Smluvní strana, která má svolení používat přístup založený na interním ratingu (IRB) podle článku 143 nařízení (EU) č. 575/2013, může používat svůj interní rating pro posouzení úvěrové kvality kolaterálu realizovaného pro účely tohoto nařízení.
4. Smluvní strana, která používá přístup IRB v souladu s odstavcem 3, určí stupeň úvěrové kvality kolaterálu v souladu s přílohou I.
5. Smluvní strana, která používá přístup IRB v souladu s odstavcem 3, sdělí druhé smluvní straně stupeň úvěrové kvality uvedený v odstavci 4 v souvislosti s aktivy, která mají být vyměněna jako kolaterál.
6. Pro účely odst. 1 písm. c) je úvěrové hodnocení přiřazeno ke stupňům úvěrové kvality stanoveným v článku 136 nebo 270 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 7

Specifické požadavky na způsobilá aktiva

1. Smluvní strany používají aktiva uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. f), g) a j) až p) jako kolaterál jen tehdy, pokud byla jejich úvěrová kvalita vyhodnocena jako stupeň úvěrové kvality 1, 2 nebo 3 v souladu s článkem 6.
2. Smluvní strany používají aktiva uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. c), d) a e), která nejsou denominována ani financována v domácí měně emitenta, jako kolaterál jen tehdy, pokud byla jejich úvěrová kvalita vyhodnocena jako stupeň úvěrové kvality 1, 2, 3 nebo 4 v souladu s článkem 6.
3. Smluvní strany stanoví postupy pro zacházení s aktivy vyměňovanými jako kolaterál podle odstavců 1 a 2, jejichž úvěrová kvalita je následně vyhodnocena jako:
- a) stupeň 4 nebo horší pro aktiva uvedená v odstavci 1;
- b) horší než stupeň 4 pro aktiva uvedená v odstavci 2.
4. Postupy uvedené v odstavci 3 splňují všechny následující požadavky:
- a) zakazují smluvním stranám výměnu dalších aktiv, jejichž úvěrová kvalita je vyhodnocena jako úvěrová kvalita uvedená v odstavci 3;
- b) stanoví harmonogram, podle něhož budou aktiva, jejichž úvěrová kvalita je vyhodnocena jako úvěrová kvalita uvedená v odstavci 3 a která již byla vyměněna jako kolaterál, nahrazena v průběhu doby nepřesahující dva měsíce;
- c) stanoví stupeň úvěrové kvality, který vyžaduje okamžitou výměnu aktiv uvedených v odstavci 3;
- d) umožní smluvním stranám navýšit snížení hodnoty příslušného kolaterálu, pokud tento kolaterál nebyl nahrazen v souladu s harmonogramem uvedeným v písmenu b).
5. Smluvní strany nepoužijí kategorie aktiv uvedené v čl. 4 odst. 1 jako kolaterál, pokud nemají pro tato aktiva přístup na trh nebo pokud nejsou schopny tato aktiva včas zpeněžit v případě selhání skládající smluvní strany.

Článek 8

Souhrnné limity u počáteční marže

1. Pokud je kolaterál realizován jako počáteční marže v souladu s článkem 13, uplatní se pro každou realizující smluvní stranu následující omezení:

- a) součet hodnot počáteční marže realizované z kategorií aktiv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b), f), g), a l) až r), která jsou vydána jediným emitentem nebo subjekty, které patří do stejné skupiny, nepřesahuje vyšší z těchto hodnot:
 - i) 15 % kolaterálu realizovaného od skládající smluvní strany,
 - ii) 10 milionů EUR nebo jejich ekvivalent v jiné měně;
- b) součet hodnot počáteční marže realizované z kategorií aktiv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. o), p) a q), pokud jsou kategorie aktiv uvedené v písmenech p) a q) uvedeného článku vydány institucemi uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013, nepřesahuje vyšší z následujících hodnot:
 - i) 40 % kolaterálu realizovaného od skládající smluvní strany,
 - ii) 10 milionů EUR nebo jejich ekvivalent v jiné měně;

Limity uvedené v prvním pododstavci se použijí rovněž pro akcie nebo podílové jednotky ve SKIPCP, pokud tento SKIPCP primárně investuje do kategorií aktiv uvedených v tomto pododstavci.

2. Pokud je kolaterál realizován jako počáteční marže v souladu s článkem 13 ve výši přesahující 1 miliardu EUR a každá smluvní strana patří do jedné z kategorií uvedených v odstavci 3, vztahují se na částku počáteční marže přesahující 1 miliardu EUR a realizovanou od smluvní strany následující omezení:

- a) součet hodnot počáteční marže realizované z kategorií aktiv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. c) až l), která jsou vydána jediným emitentem nebo emitenty se sídlem v téže zemi, nepřesahuje 50 % počáteční marže realizované od této smluvní strany.
- b) Je-li počáteční marže realizována v hotovosti, zohlední 50 % souhrnný limit uvedený v písmeně a) rovněž rizikové expozice vyplývající ze skutečnosti, že držitel nebo správce, který je třetí stranou, drží tuto hotovost.

3. Smluvní strany uvedené v odstavci 2 patří do jedné z následujících skupin:

- a) instituce identifikované jako globální systémově významné instituce (G-SVI) v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU;
- b) instituce identifikované jako jiné systémově významné instituce (J-SVI) v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU;
- c) smluvní strany, které nejsou složkami penzijního systému a u nichž součet hodnot kolaterálu, který má být realizován, přesahuje 1 miliardu EUR.

4. Pokud je kolaterál realizován jako počáteční marže v souladu s článkem 13 v částce přesahující 1 miliardu EUR složkou penzijního systému nebo z této složky, stanoví realizující smluvní strana postupy řízení rizika koncentrace týkajícího se kolaterálu realizovaného z kategorií aktiv uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. c) až l), včetně přiměřené diverzifikace tohoto kolaterálu.

5. Pokud instituce uvedené v odst. 3 písm. a) a b) realizují počáteční marže v hotovosti od jediné smluvní strany, která je rovněž institucí uvedenou v těchto písmenech, zajistí realizující smluvní strana, aby jediný správce, který je třetí stranou, nedržel více než 20 % této počáteční marže.

6. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na kolaterál realizovaný v podobě finančních nástrojů, které jsou totožné s podkladovým finančním nástrojem OTC derivátové smlouvy, u níž se neprovádí centrální clearing.

7. Realizující smluvní strana minimálně pokaždé, kdy je vypočtena počáteční marže v souladu s čl. 9 odst. 2, posoudí dodržování podmínek stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

8. Odchylně od odstavce 7 může smluvní strana uvedená v čl. 2 bodu 10 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 648/2012 posoudit dodržování podmínek stanovených v odstavci 2 čtvrtletně, pokud je výše počáteční marže realizované od každé jednotlivé smluvní strany během čtvrtletí předcházejícího posouzení soustavně nižší než 800 milionů EUR.

ODDÍL 3

Výpočet a realizace marží

Článek 9

Četnost výpočtů a stanovení data výpočtu

1. Smluvní strany počítají variační marži v souladu s článkem 10 minimálně na denní bázi.
2. Smluvní strany počítají počáteční marži v souladu s článkem 11 nejpozději v obchodním dni následujícím po jedné z těchto událostí:
 - a) když je uzavřena nová OTC derivátová smlouva, u níž se neprovádí centrální clearing, nebo je přidána do skupiny transakcí se započtením;
 - b) když skončí stávající OTC derivátová smlouva, u níž se neprovádí centrální clearing, případně je odebrána ze skupiny transakcí se započtením;
 - c) když je na základě stávající OTC derivátové smlouvy, u níž se neprovádí centrální clearing, provedena jiná platba nebo dodání, než je složení a realizace marží;
 - d) když je vypočtena počáteční marže v souladu se standardizovaným přístupem uvedeným v čl. 11 odst. 1 a stávající smlouva je nově klasifikována z hlediska kategorie aktiv uvedené v odstavci 1 přílohy IV v důsledku omezené doby zbývajících do splatnosti;
 - e) pokud nebyl v předcházejících deseti obchodních dnech proveden žádný výpočet.
3. Pro účely určení data výpočtu počáteční a variační marže platí následující podmínky:
 - a) pokud se dvě smluvní strany nacházejí ve stejném časovém pásmu, je výpočet založen na skupině transakcí se započtením z předchozího obchodního dne;
 - b) pokud se dvě smluvní strany nenacházejí ve stejném časovém pásmu, je výpočet založen na transakcích ve skupině transakcí se započtením, které jsou uzavřeny před 16:00 hodinami předchozího obchodního dne v tom časovém pásmu, ve kterém 16:00 hodin nastane dříve.

Článek 10

Výpočet variační marže

Výše variační marže, která má být realizována smluvní stranou, se rovná souhrnu hodnot všech smluv ve skupině transakcí se započtením, vypočtených v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012, sníženému o hodnotu všech dříve realizovaných variačních marží a o čistou hodnotu každé smlouvy ve skupině transakcí se započtením v okamžiku uzavření smlouvy, a zvýšenému o hodnotu všech dříve složených variačních marží.

Článek 11

Výpočet počáteční marže

1. Smluvní strany vypočítají vyšší počáteční marže, která má být realizována, buď pomocí standardizovaného přístupu uvedeného v příloze IV, nebo modelů počáteční marže uvedených v oddíle 4, nebo pomocí obou metodik.

2. Realizace počáteční marže se provádí bez započtení částek počáteční marže mezi oběma smluvními stranami.
3. Pokud smluvní strany ve vztahu k téže skupině transakcí se započtením použijí jak standardizovaného přístupu stanoveného v příloze IV, tak modelů počáteční marže uvedených v oddíle 4, používají je soustavně pro každou OTC derivátovou smlouvu, u níž se neprovádí centrální clearing.
4. Smluvní strany, které počítají počáteční marži v souladu s oddílem 4, nezohledňují v tomto výpočtu žádné korelace mezi hodnotou nezajištěné expozice a kolaterálu.
5. Smluvní strany se dohodnou na metodě užívané jednotlivými smluvními stranami ke stanovení počáteční marže, kterou musí realizovat, ale nejsou povinny používat společnou metodiku.
6. Pokud jedna nebo obě smluvní strany používají model počáteční marže, dohodnou se na modelu vytvořeném podle oddílu 4.

Článek 12

Poskytování variační marže

1. Skládající smluvní strana poskytne variační marži následovně:
 - a) v rámci téhož obchodního dne, v němž nastane datum výpočtu stanovené v souladu s čl. 9 odst. 3;
 - b) pokud jsou splněny podmínky odstavce 2, do dvou obchodních dnů od data výpočtu stanoveného v souladu s čl. 9 odst. 3.
2. Poskytnutí variační marže v souladu s odst. 1 písm. b) lze uplatnit pouze:
 - a) na skupiny transakcí se započtením, které obsahují derivátové smlouvy, na které se nevztahují požadavky na počáteční marži v souladu s tímto nařízením, v případě, že skládající smluvní strana k datu výpočtu variační marže nebo před tímto datem poskytla zálohu na způsobilý kolaterál, jehož výše byla vypočtena stejným způsobem jako výše částky použitelné pro počáteční marže v souladu s článkem 15, pro které realizující smluvní strana uplatnila období krytí rizika marží, které se rovná nejméně počtu dní uplynulých mezi datem výpočtu a datem realizace včetně;
 - b) na skupiny transakcí se započtením, které obsahují smlouvy, na které se vztahují požadavky na počáteční marži v souladu s tímto nařízením, v případě, že je počáteční marže upravena jedním z následujících způsobů:
 - i) prodloužením období krytí rizika marží uvedeného v čl. 15 odst. 2 o počet dnů uplynulý mezi datem výpočtu stanoveným v souladu s čl. 9 odst. 3 a datem realizace stanoveným v souladu s odstavcem 1 tohoto článku včetně,
 - ii) zvýšením počáteční marže vypočtené v souladu se standardizovaným přístupem uvedeným v článku 11 s využitím vhodné metodiky zohledňující období krytí rizika marží, které je prodlouženo o počet dní uplynulý mezi datem výpočtu stanoveným v souladu s čl. 9 odst. 3 a datem realizace stanoveným v souladu s odstavcem 2 tohoto článku včetně.

V případě, že mezi dvěma smluvními stranami není zaveden mechanismus pro oddělení, mohou tyto smluvní strany pro účely písmene a) započíst částky, které mají být poskytnuty.

3. V případě sporu o výši splatné variační marže poskytnou smluvní strany ve stejném časovém rámci, který je uveden v odstavci 1, nejméně tu část variační marže, která není sporná.

Článek 13

Poskytování počáteční marže

1. Skládající smluvní strana poskytne počáteční marži v souladu s oddílem 5.

2. Skládající smluvní strana poskytne počáteční marži v rámci téhož obchodního dne, v němž nastane datum výpočtu stanovené v souladu s čl. 9 odst. 3.

3. V případě sporu o výši splatné počáteční marže poskytnou smluvní strany v rámci téhož obchodního dne, v němž nastane datum výpočtu stanovené v souladu s čl. 9 odst. 3, nejméně tu část počáteční marže, která není sporná.

ODDÍL 4

Modely počáteční marže

Článek 14

Obecné požadavky

1. Pokud smluvní strana užívá model počáteční marže, může tento model vytvořit kterákoli ze smluvních stran nebo obě, případně zmocněnec, který je třetí stranou.

Pokud smluvní strana užívá model počáteční marže vytvořený zmocněncem, který je třetí stranou, je tato smluvní strana i nadále odpovědná za zajištění toho, že tento model splňuje požadavky uvedené v tomto oddíle.

2. Modely počáteční marže jsou vytvořeny způsobem, který zachycuje všechna významná rizika vyplývající z uzavření OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, zahrnutých do skupiny transakcí se započtením, včetně povahy, rozsahu a složitosti těchto rizik, a splňují následující požadavky:

- a) model zahrnuje rizikové faktory odpovídající jednotlivým měnám, ve kterých jsou tyto smlouvy ve skupině transakcí se započtením denominovány;
- b) model zahrnuje faktory rizika úrokových sazeb odpovídající jednotlivým měnám, ve kterých jsou tyto smlouvy ve skupině transakcí se započtením denominovány;
- c) výnosová křivka je rozdělena do minimálně šesti košů splatnosti pro expozice vůči úrokovému riziku v hlavních měnách a na hlavních trzích;
- d) model zachycuje riziko pohybů mezi různými výnosovými křivkami a různými koši splatnosti;
- e) model zahrnuje nejméně samostatné rizikové faktory pro každou akcii, akciový index, komoditu nebo index komodit, které jsou pro tyto smlouvy významné;
- f) model zachycuje riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen v rámci realistických tržních scénářů;
- g) model zachycuje riziko, které jinak nezachycují jiné prvky tohoto modelu a které vyplývá z derivátových smluv, kde je kategorií podkladových aktiv úvěr;
- h) model zachycuje riziko pohybů mezi podobnými, nikoliv však identickými podkladovými rizikovými faktory, a expozici vůči změnám hodnot vyplývajícím z nesouladu splatností;
- i) model zachycuje hlavní nelineární závislosti;
- j) model obsahuje metodiky užité pro zpětné testování, které zahrnují statistické testy výsledků modelu;
- k) model stanoví, které události vyvolají změnu, kalibraci nebo jiné nápravné opatření ve vztahu k modelu.

3. Postupy řízení rizik uvedené v čl. 2 odst. 1 zajistí, aby výsledky modelu byly průběžně sledovány, a to i za pomoci zpětného testování modelu nejméně jednou za tři měsíce.

Pro účely prvního pododstavce zahrnuje zpětné testování srovnání hodnot, které jsou výstupem tohoto modelu, a realizovaných tržních hodnot OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, ve skupině transakcí se započtením.

4. Postupy řízení rizik uvedené v čl. 2 odst. 1 nastiňují metodiky použité pro provádění zpětného testování, včetně statistických testů výsledků.
5. Postupy řízení rizik uvedené v čl. 2 odst. 1 popisují, jaké výsledky zpětného testování by vedly ke změně modelu, k nové kalibraci nebo jinému nápravnému opatření.
6. Postupy řízení rizik uvedené v čl. 2 odst. 1 zajistí, aby smluvní strany uchovávaly záznamy o výsledcích zpětného testování uvedeného v odstavci 3.
7. Smluvní strany poskytnou veškeré informace potřebné k vysvětlení výpočtu dané hodnoty modelu počáteční marže druhé smluvní straně tak, aby znalá třetí strana byla schopna tento výpočet ověřit.
8. Do modelu počáteční marže se obezřetným způsobem promítá parametrická nejistota, korelace, bazické riziko a kvalita údajů.

Článek 15

Interval spolehlivosti a období krytí rizika marží

1. Předpokládané změny hodnoty OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, v rámci skupiny transakcí se započtením pro účely výpočtu počáteční marže s využitím modelu počáteční marže jsou založeny na 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti pro období krytí rizika marží v trvání nejméně 10 dnů.
2. Období krytí rizika marží pro výpočet počátečních marží s využitím modelu počáteční marže uvedeného v odstavci 1 zahrnuje:
 - a) období, které může uplynout od poslední výměny variační marže do selhání smluvní strany;
 - b) odhadované období potřebné k nahrazení všech OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, v rámci skupiny transakcí se započtením nebo k zajištění rizik, která z nich vyplývají, s přihlédnutím k úrovni likvidity na trhu, kde se s těmito typy smluv obchoduje, k celkovému objemu OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing, na tomto trhu a k počtu účastníků na tomto trhu.

Článek 16

Kalibrace parametrů modelu

1. Parametry užití v modelech počáteční marže se kalibrují nejméně jednou ročně na základě historických údajů z časového období, které trvá nejméně tři roky a nejvíce pět let.
2. Údaje použité ke kalibraci parametrů modelů počátečních marží zahrnují poslední nepřetržité období ode dne, kdy je provedena kalibrace uvedená v odstavci 1, a alespoň 25 % těchto údajů musí být reprezentativní pro období významné finanční zátěže („zátěžové údaje“).
3. Pokud zátěžové údaje uvedené v odstavci 2 nepředstavují alespoň 25 % údajů užitých v modelu počáteční marže, nahradí se nejstarší historické údaje uvedené v odstavci 1 údaji z období významné finanční zátěže, dokud celkový podíl zátěžových údajů nedosáhne alespoň 25 % celkových údajů užitých v modelu počáteční marže.

4. Období významné finanční zátěže užitá ke kalibraci těchto parametrů se identifikuje a uplatňuje zvlášť alespoň pro každou z kategorií aktiv uvedených v čl. 17 odst. 2.
5. Tyto parametry se kalibrují pomocí údajů, které mají stejnou váhu.
6. Tyto parametry mohou být kalibrovány pro kratší období, než je období krytí rizika marží stanovené v souladu s článkem 15. Pokud se používají kratší období, upraví se parametry na dané období krytí rizika marží pomocí vhodné metodiky.
7. Smluvní strany musí mít písemné zásady určující okolnosti, které jsou důvodem pro častější kalibraci.
8. Smluvní strany stanoví postupy pro úpravu hodnot marží, které mají být vyměněny, na základě změny parametrů v důsledku změny tržních podmínek. Tyto postupy zajistí, aby smluvní strany byly schopny vyměnit dodatečnou počáteční marži vyplývající z uvedené změny parametrů v průběhu období, které se pohybuje mezi jedním a třiceti obchodními dny.
9. Smluvní strany stanoví postupy týkající se kvality údajů užitých v tomto modelu v souladu s odstavcem 1, včetně výběru vhodných poskytovatelů údajů a filtrování a interpolace těchto údajů.
10. Zástupné ukazatele pro údaje užitá v modelech počátečních marží se užijí jen tehdy, pokud jsou splněny obě následující podmínky:
 - a) dostupné údaje jsou nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu OTC derivátové smlouvy nebo portfolia OTC derivátových smluv v rámci skupiny transakcí se započtením;
 - b) ze zástupných ukazatelů vyplýne konzervativní úroveň marží.

Článek 17

Diverzifikace rizika, zajištění a kompenzace rizika v rámci podkladových kategorií

1. Modely počáteční marže obsahují pouze OTC derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing, v rámci též skupiny transakcí se započtením. Modely počáteční marže mohou počítat s diverzifikací rizika, zajištěním a kompenzací rizika vyplývajícími z rizik smluv v rámci též skupiny transakcí se započtením, pokud je taková diverzifikace rizika, zajištění nebo kompenzace rizika provedena pouze v rámci stejné kategorie podkladových aktiv, jaká je uvedena v odstavci 2.
2. Pro účely odstavce 1 lze diverzifikaci rizika, zajištění a kompenzaci rizika provést pouze v rámci následujících kategorií podkladových aktiv:
 - a) úrokové sazby, měna a inflace;
 - b) akcie;
 - c) úvěr;
 - d) komodity a zlato;
 - e) jiné.

Článek 18

Kvalitativní požadavky

1. Smluvní strany zavedou postup vnitřní správy a řízení s cílem průběžně posuzovat vhodnost modelu počáteční marže, který zahrnuje všechny následující kroky:
 - a) počáteční ověření modelu vhodně kvalifikovanými osobami nezávislými na osobách, které tento model vytvářejí;
 - b) následné ověření po každé podstatné změně modelu počáteční marže, nejméně však jednou ročně;

- c) pravidelný proces auditu, jehož cílem je posoudit následující skutečnosti:
- i) integritu a spolehlivost zdrojů údajů,
 - ii) informační systém řízení používaný při provozu tohoto modelu,
 - iii) přesnost a úplnost použitých údajů,
 - iv) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility a korelace.
2. Dokumentace postupů řízení rizik uvedená v čl. 2 odst. 2 písm. b), vztahující se k modelu počáteční marže, splňuje všechny následující podmínky:
- a) umožňuje znalé třetí straně chápat koncepci a provozní detaily modelu počáteční marže;
 - b) obsahuje klíčové předpoklady a omezení modelu počáteční marže;
 - c) definuje okolnosti, za nichž předpoklady modelu počáteční marže již neplatí.
3. Smluvní strany dokumentují všechny změny modelu počáteční marže. Tato dokumentace rovněž podrobně uvádí výsledky ověření uvedených v odstavci 1, která jsou provedena po těchto změnách.

ODDÍL 5

Řízení a oddělování kolaterálu

Článek 19

Řízení a oddělování kolaterálu

1. Mechanismy uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. c) zahrnují následující kroky:
- a) denní ocenění kolaterálu drženého v souladu s oddílem 6;
 - b) právní opatření a strukturu držení kolaterálu, které umožňují přístup k obdrženému kolaterálu v případě, že je držen třetí stranou;
 - c) v případě, že počáteční marži drží poskytovatel kolaterálu, držení kolaterálu na správcovských účtech, které jsou chráněny proti platební neschopnosti;
 - d) udržování nepeněžní počáteční marže v souladu s odstavci 3 a 4;
 - e) udržování hotovosti realizované jako počáteční marže na hotovostních účtech u centrálních bank nebo úvěrových institucí, které splňují všechny následující podmínky:
 - i) jsou povoleny v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo jsou povoleny ve třetí zemi, jejíž režimy dohledu a regulace byly shledány rovnocennými v souladu s čl. 142 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013,
 - ii) nejsou skládajícími ani realizujícími smluvními stranami a nejsou ani součástí stejné skupiny jako kterákoli ze smluvních stran;
- a) dostupnost nevyužitého kolaterálu pro likvidátora nebo jiného insolvenčního správce smluvní strany, která selhala;
 - b) počáteční marže je v případě selhání realizující smluvní strany včas volně převoditelná na skládající smluvní stranu;

- c) skutečnost, že nehotovostní kolaterál je převoditelný bez jakýchkoliv regulačních nebo zákonných omezení nebo nároků třetích stran včetně nároků likvidátora realizující protistrany či správce, který je třetí stranou, s výjimkou zástavních práv ve vztahu k poplatkům a nákladům vzniklým při poskytování správcovských účtů a zástavních práv pravidelně uvalovaných na všechny cenné papíry v clearingovém systému, v němž je takový kolaterál případně držen;
- d) vrácení veškerého nevyužitého kolaterálu skládající smluvní straně v plné výši s výjimkou nákladů a výdajů vynaložených na proces realizace a držení tohoto kolaterálu.

2. Veškerý kolaterál složený jako počáteční nebo variační marže může být nahrazen alternativním kolaterálem, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- (a) náhrada je provedena v souladu s podmínkami dohody mezi smluvními stranami uvedenými v článku 3;
- (b) alternativní kolaterál je způsobilý v souladu s oddílem 2;
- (c) hodnota alternativního kolaterálu dostahuje ke splnění všech maržových požadavků po uplatnění veškerých příslušných snížení hodnoty.

3. Počáteční marže je chráněna před selháním nebo platební neschopností realizující smluvní strany tím, že se oddělí jedním nebo oběma z následujících způsobů:

- a) v účetních knihách a záznamech držitele nebo správce, který je třetí stranou;
- b) prostřednictvím jiných právně závazných ujednání.

4. Smluvní strany zajistí, aby byl nehotovostní kolaterál vyměněný jako počáteční marže oddělen takto:

- a) pokud je kolaterál držen realizující smluvní stranou na proprietárním základě, musí být oddělen od zbytku proprietárních aktiv realizující smluvní strany;
- b) pokud je kolaterál držen skládající smluvní stranou na neproprietárním základě, musí být oddělen od zbytku proprietárních aktiv skládající smluvní strany;
- c) pokud je kolaterál veden v účetních knihách a záznamech správce nebo jiného držitele, který je třetí stranou, musí být oddělen od proprietárních aktiv tohoto držitele nebo správce, který je třetí stranou.

5. Pokud je nehotovostní kolaterál držen realizující stranou nebo držitelem či správcem, který je třetí stranou, poskytne realizující smluvní strana skládající smluvní straně vždy možnost oddělení tohoto kolaterálu od aktiv ostatních skládajících smluvních stran.

6. Smluvní strany provádějí nezávislý právní přezkum s cílem ověřit, zda způsoby oddělení splňují požadavky uvedené v odst. 1 písm. g) a v odstavcích 3, 4 a 5. Tento právní přezkum může provádět nezávislý interní útvar nebo nezávislá třetí strana.

7. Smluvní strany poskytují svým příslušným orgánům důkazy o dodržování odstavce 6 ve vztahu ke každé příslušné jurisdikci a na žádost příslušného orgánu stanoví zásady zajišťující průběžné kontroly jeho dodržování.

8. Smluvní strany posuzují pro účely odst. 1 písm. e) úvěrovou kvalitu úvěrové instituce, která je v něm uvedena, pomocí metodiky, která se výhradně ani mechanicky nespolehá na externí úvěrová hodnocení.

Článek 20

Zacházení s realizovanými počátečními maržemi

1. Realizující smluvní strana neposkytne kolaterál realizovaný jako počáteční marže jako další zástavu, nezřídí podzástavní právo k němu, ani jej opětovně nepoužije.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může držitel, který je třetí stranou, použít počáteční marži přijatou v hotovosti pro účely reinvestice.

ODDÍL 6

Oceňování kolaterálu

Článek 21

Výpočet upravené hodnoty kolaterálu

1. Smluvní strany upraví hodnotu realizovaného kolaterálu v souladu buď s metodikou stanovenou v příloze II, nebo s metodikou využívající vlastní odhady volatility v souladu s článkem 22.
2. Při úpravě hodnoty kolaterálu podle odstavce 1 nemusí smluvní strany brát zřetel na měnové riziko vyplývající z pozic v měnách, které jsou předmětem právně závazné mezivládní dohody omezující výkyvy těchto pozic vůči jiným měnám zahrnutým ve stejné dohodě.

Článek 22

Vlastní odhady upravené hodnoty kolaterálu

1. Smluvní strany upraví hodnotu realizovaného kolaterálu na základě vlastních odhadů volatility v souladu s přílohou III.
2. Smluvní strany aktualizují své datové soubory a vypočítávají vlastní odhady volatility uvedené v článku 21, kdykoli dojde k významné změně volatility tržních cen, nejméně však jednou za čtvrt roku.
3. Pro účely odstavce 2 smluvní strany předem určí úroveň volatility, které jsou důvodem k přepočtu snížení hodnoty, jak je uvedeno v příloze III.
4. Postupy uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. d) zahrnují zásady sledování výpočtu vlastních odhadů volatility a začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizik dané smluvní strany.
5. Zásady uvedené v odstavci 4 podléhají vnitřnímu přezkumu, jehož předmětem jsou následující skutečnosti:
 - a) začleňování odhadů do postupu řízení rizik smluvní strany, které se uskuteční nejméně jednou ročně;
 - b) začleňování odhadnutých snížení hodnoty do každodenního řízení rizik;
 - c) validace veškerých zásadních změn v procesu výpočtu odhadů;
 - d) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů údajů používaných při výpočtu odhadů;
 - e) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility.
6. Přezkum uvedený v odstavci 5 se provádí pravidelně v rámci vnitřního auditu dané smluvní strany.

KAPITOLA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POSTUPECH ŘÍZENÍ RIZIK

ODDÍL 1

Osvobození

Článek 23

Ústřední protistrany s povolením působit jako úvěrové instituce

Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany v postupech řízení rizik stanovit, že ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, u nichž se neprovádí centrální clearing a jež byly uzavřeny s ústředními protistranami s povolením působit jako úvěrové instituce v souladu se směrnicí 2013/36/EU, nebude prováděna výměna kolaterálu.

Článek 24

Nefinanční smluvní strany a smluvní strany ze třetích zemí

Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany v postupech řízení rizik stanovit, že ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, u nichž se neprovádí centrální clearing a které byly uzavřeny s nefinančními smluvními stranami, které nesplňují podmínky čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 648/2012, nebo s nefinančními subjekty usazenými ve třetí zemi, které by nesplňovaly podmínky čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 648/2012, kdyby byly usazeny v Unii, nebude prováděna výměna kolaterálu.

Článek 25

Minimální hodnota převodu

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany ve svých postupech řízení rizik stanovit, že kolaterál od smluvní strany nebude realizován, pokud je částka splatná od poslední realizace kolaterálu stejná nebo nižší než částka dohodnutá smluvními stranami („minimální hodnota převodu“).

Minimální hodnota převodu nepřesáhne 500 000 EUR nebo rovnocennou částku v jiné měně.

2. Pokud se smluvní strany dohodnou na minimální hodnotě převodu, výše splatného kolaterálu se vypočte jako součet:

- a) variační marže splatné od poslední realizace, která se vypočte v souladu s článkem 10, včetně veškerého přebytečného kolaterálu;
- b) počáteční marže splatné od poslední realizace vypočtené v souladu s článkem 11, včetně veškerého přebytečného kolaterálu;

3. Pokud výše splatného kolaterálu přesahuje minimální hodnotu převodu dohodnutou smluvními stranami, realizující smluvní strana realizuje splatný kolaterál v plné výši bez odečtení minimální hodnoty převodu.

4. Smluvní strany se mohou dohodnout na oddělených minimálních hodnotách převodu u počáteční marže a variační marže za předpokladu, že součet těchto minimálních hodnot převodu je stejný nebo nižší než 500 000 EUR, nebo se jedná o rovnocennou částku v jiné měně.

5. Pokud se smluvní strany dohodnou na oddělených minimálních hodnotách převodu v souladu s odstavcem 4, realizující smluvní strana realizuje splatnou počáteční nebo variační marži v plné výši bez odečtu těchto minimálních hodnot převodu, pokud výše splatného počátečního nebo variačního kolaterálu přesahuje minimální hodnotu převodu.

Článek 26

Výpočet marže se smluvními stranami třetích zemí

Pokud má smluvní strana sídlo ve třetí zemi, mohou smluvní strany vypočítat marže na základě skupiny transakcí se započtením, která zahrnuje následující typy smluv:

- a) OTC deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing a na které se vztahují maržové požadavky podle tohoto nařízení;
- b) smlouvy, které splňují obě následující podmínky:
 - i) regulační režim vztahující se na danou smluvní stranu se sídlem ve třetí zemi je identifikuje jako OTC deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing;
 - ii) podléhají maržovým pravidlům v regulačním režimu vztahujícím se na danou smluvní stranu se sídlem ve třetí zemi.

ODDÍL 2

Osvobození od výpočtu úrovní počáteční marže

Článek 27

Měnové kontrakty

Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany ve svých postupech řízení rizik stanovit, že počáteční marže se nerealizují ve vztahu k:

- a) fyzicky vypořádaným OTC derivátovým smlouvám, které zahrnují pouze výměnu dvou různých měn k určitému budoucímu datu s pevnou úrokovou sazbou sjednanou v den sjednání smlouvy týkající se této výměny („měnové forwardy“);
- b) fyzicky vypořádaným OTC derivátovým smlouvám, které zahrnují pouze výměnu dvou různých měn k určitému datu s pevnou úrokovou sazbou sjednanou v den sjednání smlouvy týkající se této výměny, a reverzní výměnu těchto dvou měn k pozdějšímu datu a za pevnou sazbu, která je rovněž dohodnuta v den sjednání smlouvy týkající se této výměny („devizové swapy“);
- c) výměně jistiny OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing a podle kterých smluvní strany vyměňují pouze jistinu a veškeré úrokové platby v jedné měně za jistinu a veškeré úrokové platby v jiné měně, ve stanovených časových obdobích podle stanoveného vzorce („měnový swap“).

Článek 28

Práh založený na pomyslné hodnotě

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany ve svých postupech řízení rizik stanovit, že počáteční marže se nerealizují pro všechny nové OTC derivátové smlouvy uzavřené v příslušném kalendářním roce, pokud u jedné z obou smluvních stran činí souhrnná průměrná pomyslná hodnota OTC derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, na konci měsíce za měsíce březen, duben a květen předchozího roku méně než 8 miliard EUR.

Souhrnná průměrná pomyslná hodnota na konci každého měsíce uvedená v prvním pododstavci se vypočte na úrovni smluvní strany nebo na úrovni skupiny v případě, že je smluvní strana součástí skupiny.

2. V případě, že je smluvní strana součástí skupiny, zahrnuje výpočet souhrnné průměrné pomyslné hodnoty na konci každého měsíce všechny OTC derivátové smlouvy této skupiny, u nichž se neprovádí centrální clearing, včetně všech OTC derivátových smluv uvnitř skupiny, u nichž se neprovádí centrální clearing.

Pro účely prvního pododstavce se OTC derivátové smlouvy, které jsou interními transakcemi, zohledňují pouze jednou.

3. SKIPCP povolené v souladu se směrnicí 2009/65/ES a alternativní investiční fondy spravované správci alternativních investičních fondů, kteří mají povolení nebo jsou registrováni v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU⁽¹⁾, jsou považovány za odlišné subjekty a při uplatňování prahů uvedených v odstavci 1 se s nimi zachází odděleně, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) tyto fondy jsou odlišnými oddělenými skupinami aktiv pro účely platební neschopnosti nebo úpadku fondu;
- b) oddělené skupiny aktiv nejsou zajištěny, zaručeny ani jinak finančně podporovány jinými investičními fondy nebo jejich správci.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

Článek 29

Souhrnné prahy založené na výši počáteční marže

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany ve svých postupech řízení rizik stanovit, že realizovaná počáteční marže se v případě, že platí písmena a) a b) tohoto odstavce, sníží až o částku 50 milionů EUR, a v případě, že platí písmeno c), o částku 10 milionů EUR, pokud:

- a) žádná ze smluvních stran nepatří do žádné skupiny;
- b) smluvní strany jsou součástí různých skupin;
- c) obě smluvní strany patří do stejné skupiny.

2. Pokud smluvní strana nerealizuje počáteční marže v souladu s odst. 1 písm. b), zahrnují postupy řízení rizik uvedené v čl. 2 odst. 1 ustanovení o sledování na úrovni skupiny, zda došlo k překročení tohoto prahu, a ustanovení o uchovávání příslušných záznamů o expozicích skupiny vůči každé jednotlivé smluvní straně v téže skupině.

3. SKIPCP povolené v souladu se směrnicí 2009/65/ES a alternativní investiční fondy spravované správci alternativních investičních fondů, kteří mají povolení nebo jsou registrováni v souladu se směrnicí 2011/61/EU, jsou považovány za odlišné subjekty a při uplatňování prahů uvedených v odstavci 1 se s nimi zachází odděleně, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) tyto fondy jsou odlišnými oddělenými skupinami aktiv pro účely platební neschopnosti nebo úpadku fondu;
- b) oddělené skupiny aktiv nejsou zajištěny, zaručeny ani jinak finančně podporovány jinými investičními fondy nebo jejich správci.

ODDÍL 3

Osvobození od požadavku na složení nebo realizaci počáteční nebo variační marže

Článek 30

Zacházení s deriváty spojenými s krytými dluhopisy pro účely zajištění

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2, a pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku, mohou smluvní strany ve svých postupech řízení rizik stanovit ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám uzavřeným v souvislosti s krytými dluhopisy následující pravidla:

- a) variační marži neskládá emitent krytého dluhopisu nebo krycí portfolio, ale je realizována od jeho protistrany v hotovosti a při splatnosti vrácena jeho protistraně;
- b) počáteční marže není složena ani realizována.

2. Odstavec 1 platí, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) OTC derivátová smlouva není ukončena v případě řešení krize nebo platební neschopnosti emitenta krytého dluhopisu nebo krycího portfolia;
- b) smluvní strana OTC derivátu uzavřeného s emitenty krytých dluhopisů nebo s krycími portfolii pro kryté dluhopisy je přinejmenším na stejné úrovni jako držitelé krytých dluhopisů s výjimkou případů, kdy je smluvní strana OTC derivátu uzavřeného s emitenty krytých dluhopisů nebo s krycími portfolii pro kryté dluhopisy zároveň stranou, která selhala nebo je ovlivněna, případně pokud by se vzdala rovnocenného postavení;

- c) OTC derivátová smlouva je registrována nebo zaznamenána v krycím portfoliu krytého dluhopisu v souladu s vnitrostátními právními předpisy týkajícími se krytých dluhopisů;
- d) OTC derivátová smlouva je užitá pouze k zajištění úrokové sazby nebo nesouladů měn krycího portfolia ve vztahu ke krytému dluhopisu;
- e) skupina transakcí se započtením nezahrnuje OTC derivátové smlouvy, které nesouvisejí s krycím portfoliem daného krytého dluhopisu;
- f) krytý dluhopis, s nímž je OTC derivátová smlouva spojena, splňuje požadavky čl. 129 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- g) na krycí portfolio krytého dluhopisu, s nímž je OTC derivátová smlouva spojena, se vztahují regulační požadavky na zajištění ve výši nejméně 102 %.

Článek 31

Zacházení s deriváty se smluvními stranami ve třetích zemích, pokud nelze zajistit právní vymahatelnost dohod o vzájemném započtení nebo ochranu kolaterálu

1. Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany usazené v Unii ve svých postupech řízení rizik stanovit, že není nutno skládat variační a počáteční marži u OTC derivátových smluv, u nichž se neprovádí centrální clearing a jež jsou uzavřeny se smluvními stranami usazenými ve třetí zemi, pokud platí kterákoli z následujících podmínek:

- a) právní přezkum uvedený v čl. 2 odst. 3 potvrzuje, že dohodu o započtení a dohodu o výměně kolaterálu, je-li použita, nelze za všech okolností s jistotou právně vymáhat;
- b) právní přezkum uvedený v čl. 19 odst. 6 potvrzuje, že požadavky na oddělení uvedené v čl. 19 odst. 3, 4 a 5 nelze splnit.

Pro účely prvního pododstavce realizují smluvní strany usazené v Unii marži v hrubé výši.

2. Odchylně od čl. 2 odst. 2 mohou smluvní strany usazené v Unii ve svých postupech řízení rizik stanovit, že není nutno skládat ani realizovat variační a počáteční marži u smluv uzavřených se smluvními stranami usazenými ve třetí zemi, pokud platí všechny následující podmínky:

- a) platí odst. 1 písm. a) a případně písm. b);
- b) právní přezkumy uvedené v odst. 1 písm. a) a b) potvrzují, že realizace kolaterálu v souladu s tímto nařízením není možná, a to ani v hrubé výši;
- c) poměr vypočtený v souladu s odstavcem 3 je nižší než 2,5 %.

3. Poměr uvedený v odst. 2 písm. c) je výsledkem vydělení částky vypočtené podle písmene a) tohoto odstavce částkou vypočtenou podle písmene b):

- a) součet pomyslných hodnot všech nevypořádaných OTC derivátových smluv ve skupině, do níž smluvní strana patří, které byly uzavřeny po vstupu tohoto nařízení v platnost a pro které nebyla realizována žádná marže od smluvních stran usazených ve třetí zemi, na které se vztahuje odst. 2 písm. b);
- b) součet pomyslných hodnot všech nevypořádaných OTC derivátových smluv ve skupině, do níž smluvní strana patří, s výjimkou OTC derivátových smluv, které představují obchody uvnitř skupiny.

KAPITOLA III

DERIVÁTOVÉ SMLOUVY UVNITŘ SKUPINY

ODDÍL 1

Postupy pro smluvní strany a příslušné orgány při uplatňování osvobození pro derivátové smlouvy uvnitř skupiny

Článek 32

Postupy pro smluvní strany a dotčené příslušné orgány

1. Má se za to, že žádost nebo oznámení smluvní strany příslušnému orgánu podle čl. 11 odst. 6 až 10 nařízení (EU) č. 648/2012 byly obdrženy, pokud příslušný orgán obdrží všechny následující informace:
 - a) všechny informace nezbytné k posouzení, zda byly splněny všechny náležitě podmínky uvedené v čl. 11 odst. 6, respektive 7, 8, 9 nebo 10 nařízení (EU) č. 648/2012;
 - b) informace a dokumenty uvedené v čl. 18 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽¹⁾.
2. Pokud příslušný orgán zjistí, že k posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a), jsou nezbytné další informace, předloží dané smluvní straně písemnou žádost o poskytnutí informací.
3. Rozhodnutí příslušného orgánu podle čl. 11 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012 se dané smluvní straně sdělí do tří měsíců od obdržení všech informací uvedených v odstavci 1.
4. Pokud příslušný orgán dospěje ke kladnému rozhodnutí podle čl. 11 odst. 6, 8 nebo 10 nařízení (EU) č. 648/2012, sdělí toto kladné rozhodnutí smluvní straně písemně s uvedením alespoň následujících skutečností:
 - a) zda je osvobození osvobozením plným nebo částečným;
 - b) v případě částečného osvobození jasné určení omezení tohoto osvobození.
5. Pokud příslušný orgán dospěje k zápornému rozhodnutí podle čl. 11 odst. 6, 8 nebo 10 nařízení (EU) č. 648/2012, případně má námitky vůči oznámení podle čl. 11 odst. 7 nebo 9 uvedeného nařízení, sdělí toto záporné rozhodnutí nebo námitku dané smluvní straně písemně s uvedením alespoň následujících skutečností:
 - a) které podmínky čl. 11 odst. 6, respektive 7, 8, 9 nebo 10 nařízení (EU) č. 648/2012 nejsou splněny;
 - b) shrnutí důvodů, proč se domnívá, že tyto podmínky nejsou splněny.
6. Pokud se jeden z příslušných orgánů, který obdržel oznámení podle čl. 11 odst. 7 nařízení (EU) č. 648/2012, domnívá, že podmínky uvedené v čl. 11 odst. 7 prvním pododstavci písm. a) nebo b) nejsou splněny, oznámí to druhému příslušnému orgánu do dvou měsíců od obdržení tohoto oznámení.
7. Příslušné orgány vyrozumí nefinanční smluvní strany o námitce uvedené v odstavci 5 do tří měsíců od obdržení tohoto oznámení.
8. Rozhodnutí příslušného orgánu podle čl. 11 odst. 8 nařízení (EU) č. 648/2012 se smluvní straně usazené v Unii sdělí do tří měsíců od obdržení všech informací uvedených v odstavci 1.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

9. Rozhodnutí příslušného orgánu finanční smluvní strany uvedené v čl. 11 odst. 10 nařízení (EU) č. 648/2012 se příslušnému orgánu nefinanční smluvní strany sdělí do dvou měsíců od obdržení veškerých informací uvedených v odstavci 1 a smluvním stranám do tří měsíců od obdržení těchto informací.

10. Smluvní strany, které předložily oznámení nebo obdržely kladné rozhodnutí podle čl. 11 odst. 6, respektive 7, 8, 9 nebo 10 nařízení (EU) č. 648/2012, okamžitě oznámí dotčenému příslušnému orgánu veškeré případné změny, které mohou ovlivnit splnění podmínek stanovených v těchto odstavcích. Příslušný orgán může v návaznosti na změnu okolností, které by mohly splnění těchto podmínek ovlivnit, vůči žádosti o osvobození vznést námitku nebo stáhnout své kladné rozhodnutí.

11. Pokud příslušný orgán sdělí záporné rozhodnutí nebo námitku, může příslušná smluvní strana předložit jinou žádost nebo oznámení pouze v případě, že došlo k podstatné změně okolností, na jejichž základě příslušný orgán dané rozhodnutí nebo námitku vydal.

ODDÍL 2

Kritéria použitelná pro uplatnění osvobození pro derivátové smlouvy uvnitř skupiny

Článek 33

Kritéria použitelná pro právní překážku bránící okamžitému převodu kapitálu a splacení závazků

Má se za to, že existuje právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami podle čl. 11 odst. 5 až 10 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud existují skutečná nebo předpokládaná omezení právní povahy, která zahrnují některou z následujících možností:

- a) měnové a směnné kontroly;
- b) regulační, správní, právní nebo smluvní rámec, který zabraňuje vzájemné finanční podpoře nebo významně ovlivňuje převod prostředků v rámci skupiny;
- c) je splněna kterákoli z podmínek včasného zásahu, ozdravných postupů a řešení krize, uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁽¹⁾, v důsledku čehož příslušný orgán předpokládá překážku bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků;
- d) existence menšinových podílů, které omezují rozhodovací pravomoc v rámci subjektů, které tvoří skupinu;
- e) povaha právní struktury smluvní strany, jak je definována v jejich stanovách, zakládacích dokumentech a vnitřních předpisech.

Článek 34

Kritéria použitelná pro věcné překážky bránící okamžitému převodu kapitálu a splacení závazků

Má se za to, že existuje věcná překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi smluvními stranami podle čl. 11 odst. 5 až 10 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud existují omezení věcné povahy, která zahrnují některou z následujících možností:

- a) nedostatečná dostupnost nezatížených nebo likvidních aktiv smluvní straně v době splatnosti;
- b) překážky provozní povahy, které účinně zpožďují či znemožňují tyto převody nebo splácení v době splatnosti.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

KAPITOLA IV

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Přechodná ustanovení

Smluvní strany uvedené v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 mohou nadále uplatňovat postupy řízení rizik, které mají zavedeny k datu použitelnosti tohoto nařízení ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, u nichž se neprovádí centrální clearing a jež byly uzavřeny mezi 16. srpnem 2012 a příslušnými daty použitelnosti tohoto nařízení.

Článek 36

Použitelnost čl. 9 odst. 2, článku 11, článků 13 až 18, čl. 19 odst. 1 písm. c), d) a f), čl. 19 odst. 3 a článku 20

1. Ustanovení čl. 9 odst. 2, článku 11, článků 13 až 18, čl. 19 odst. 1 písm. c), d) a f), čl. 19 odst. 3 a článku 20 se použijí následovně:
 - a) od uplynutí jednoho měsíce po dni vstupu tohoto nařízení v platnost, pokud obě smluvní strany mají souhrnnou průměrnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 3 000 miliard EUR, popřípadě patří do skupin, z nichž každá splňuje toto kritérium;
 - b) od 1. září 2017, pokud obě smluvní strany mají souhrnnou průměrnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 2 250 miliard EUR, případně patří do skupin, z nichž každá splňuje toto kritérium;
 - c) od 1. září 2018, pokud obě smluvní strany mají souhrnnou průměrnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 1 500 miliard EUR, případně patří do skupin, z nichž každá splňuje toto kritérium;
 - d) od 1. září 2019, pokud obě smluvní strany mají souhrnnou průměrnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 750 miliard EUR, případně patří do skupin, z nichž každá splňuje toto kritérium;
 - e) od 1. září 2020, pokud obě smluvní strany mají souhrnnou průměrnou pomyslnou hodnotu derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 8 miliard EUR, případně patří do skupin, z nichž každá splňuje toto kritérium.
2. Odchylně od odstavce 1 se v případě, že jsou splněny podmínky odstavce 3 tohoto článku, použijí čl. 9 odst. 2, článek 11, články 13 až 18, čl. 19 odst. 1 písm. c), d) a f), čl. 19 odst. 3 a článek 20 takto:
 - a) 3 roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost v případě, že ve vztahu k příslušné třetí zemi nebylo přijato rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení;
 - b) v pozdější z následujících dat, pokud bylo ve vztahu k příslušné třetí zemi přijato rozhodnutí o rovnocennosti v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení:
 - i) čtyři měsíce po dni vstupu v platnost rozhodnutí přijatého podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 pro účely čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení ve vztahu k příslušné třetí zemi,
 - ii) příslušné datum stanovené podle odstavce 1.
3. Odchylka uvedená v odstavci 2 se použije pouze tehdy, pokud smluvní strany OTC derivátové smlouvy, u níž se neprovádí centrální clearing, splňují všechny následující podmínky:
 - a) jedna smluvní strana je usazena ve třetí zemi a druhá smluvní strana je usazena v Unii;
 - b) smluvní strana usazená ve třetí zemi je buď finanční smluvní stranou, nebo nefinanční smluvní stranou;

- c) smluvní strana usazená v Unii splňuje jednu z následujících podmínek:
- i) je finanční smluvní stranou, nefinanční smluvní stranou, finanční holdingovou společností, finanční institucí nebo podnikem pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky, a smluvní strana ze třetí země uvedená v písmenu a) je finanční smluvní stranou,
 - ii) je buď finanční smluvní stranou, nebo nefinanční smluvní stranou, a smluvní strana ze třetí země uvedená v písmenu a) je nefinanční smluvní stranou;
- d) obě smluvní strany jsou plně zahrnuty do stejné konsolidace v souladu s čl. 3 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012;
- e) obě smluvní strany podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik;
- f) jsou splněny požadavky kapitoly III.

Článek 37

Použitelnost čl. 9 odst. 1 a článků 10 a 12

1. Ustanovení čl. 9 odst. 1 a články 10 a 12 se použijí takto:
 - a) od uplynutí jednoho měsíce po dni vstupu tohoto nařízení v platnost pro smluvní strany, z nichž obě mají souhrnnou průměrnou pomyslnou hodnotu OTC derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, vyšší než 3 000 miliard EUR, případně patří do skupin, z nichž každá splňuje toto kritérium;
 - b) od data, které je nejpozději 1. března 2017, nebo 1 měsíc po vstupu tohoto nařízení v platnost pro jiné smluvní strany.
2. Odchylně od odstavce 1 se v případě smluv týkajících se měnových forwardů uvedených v čl. 27 písm. a) použijí čl. 9 odst. 1 a články 10 a 12 od toho z následujících dat, které nastane dříve:
 - a) 31. prosince 2018 v případě, že se dosud neuplatňuje nařízení uvedené v písmenu b);
 - b) datum použitelnosti nařízení Komise v přenesené pravomoci (*), které upřesňuje některé technické prvky vztahující se k definici finančních nástrojů s ohledem na fyzicky vypořádané měnové forwardy, případně datum stanovené podle odstavce 1 podle toho, které nastane později.

Článek 38

Data použitelnosti konkrétních smluv

1. Odchylně od čl. 36 odst. 1 a článku 37 se ve vztahu ke všem OTC derivátům, u nichž se neprovádí centrální clearing a které jsou opcemi na jednotlivé akcie nebo indexovými opcemi, články uvedené v čl. 36 odst. 1 a článku 37 použijí od uplynutí 3 let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.
2. Odchylně od čl. 36 odst. 1 a článku 37, pokud smluvní strana usazená v Unii uzavře OTC derivátovou smlouvu, u níž se neprovádí clearing, s jinou smluvní stranou, která patří do stejné skupiny, použijí se články uvedené v čl. 36 odst. 1 a článku 37 od dat upřesněných v souladu s těmito články, nebo 4. července 2017 podle toho, které nastane později.

Článek 39

Výpočet souhrnné průměrné pomyslné hodnoty

1. Pro účely článků 36 a 37 se uvedená souhrnná průměrná pomyslná hodnota vypočte jako průměr celkových hrubých pomyslných hodnot, který splňuje všechny následující podmínky:
 - a) pokud jde o smluvní strany uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. a), jsou hodnoty zaznamenány v posledních obchodních dnech měsíců března, dubna a května roku 2016;

(*) C (2016) 2398 final.

- b) hodnoty jsou zaznamenány v posledních obchodních dnech měsíců března, dubna a května roku, který je uveden v jednotlivých písmenech čl. 36 odst. 1;
- c) průměr zahrnuje všechny subjekty ve skupině;
- d) průměr zahrnuje všechny OTC derivátové smlouvy skupiny, u nichž se neprovádí centrální clearing;
- e) průměr zahrnuje všechny OTC derivátové smlouvy ve skupině, u nichž se neprovádí centrální clearing, přičemž každá z nich se počítá jednou.
2. Pro účely odstavce 1 jsou SKIPCP povolené v souladu se směrnicí 2009/65/ES a alternativní investiční fondy spravované správci alternativních investičních fondů, které jsou povoleny nebo registrovány v souladu se směrnicí 2011/61/EU, považovány za odlišné subjekty a zachází se s nimi odděleně, jsou-li splněny tyto podmínky:
- (a) tyto fondy jsou odlišnými oddělenými skupinami aktiv pro účely platební neschopnosti nebo úpadku fondu;
- (b) oddělené skupiny aktiv nejsou zajištěny, zaručeny ani jinak finančně podporovány jinými investičními fondy nebo jejich správci.

Článek 40

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. října 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Spojitost mezi pravděpodobnostmi selhání („PD“) a stupni úvěrové kvality pro účely článků 6 a 7

Interní rating s hodnotou PD, která se rovná hodnotě v tabulce 1 nebo je nižší, musí být spojen s odpovídajícím stupněm úvěrové kvality.

Tabulka 1

Stupeň úvěrové kvality	Pravděpodobnost selhání, jak je definována v čl. 4 bodu 54 nařízení (EU) č. 575/2013, je nižší než nebo rovna:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

PŘÍLOHA II

Metodika pro úpravu hodnoty kolaterálu pro účely článku 21

1. Hodnota kolaterálu se upraví takto:

$$C_{\text{hodnota}} = C \cdot (1 - H_C - H_{\text{FX}})$$

kde:

C = tržní hodnota kolaterálu;

H_C = snížení hodnoty vhodné pro daný kolaterál, vypočtené podle odstavce 2;

H_{FX} = snížení hodnoty vhodné pro nesoulad měn, vypočtené podle odstavce 6.

2. Smluvní strany uplatní na tržní hodnotu kolaterálu minimálně snížení hodnoty uvedené v následujících tabulkách 1 a 2:

Tabulka 1

Snížení hodnoty pro dlouhodobá úvěrová hodnocení

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je spojeno úvěrové hodnocení daného dluhového cenného papíru	Zbytková splatnost	Snížení hodnoty dluhových cenných papírů vydaných subjekty popsány v čl. 4 odst. 1 písm. c) až e) a h) až k), v procentech (%)	Snížení hodnoty dluhových cenných papírů vydaných subjekty popsány v čl. 4 odst. 1 písm. f), g), l) až n), v procentech (%)	Snížení hodnoty sekuritizovaných pozic, které splňují kritéria v čl. 4 odst. 1 písm. o), v procentech (%)
1	≤ 1 rok	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 let	2	4	8
	> 5 let	4	8	16
2–3	≤ 1 rok	1	2	4
	> 1 ≤ 5 let	3	6	12
	> 5 let	6	12	24
4 nebo horší	≤ 1 rok	15	nepoužije se	nepoužije se
	> 1 ≤ 5 let	15	nepoužije se	nepoužije se
	> 5 let	15	nepoužije se	nepoužije se

Tabulka 2

Snížení hodnoty pro krátkodobá úvěrová hodnocení

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je spojeno úvěrové hodnocení krátkodobého dluhového cenného papíru	Snížení hodnoty dluhových cenných papírů vydaných subjekty popsány v čl. 4 odst. 1 písm. c) a j), v procentech (%)	Snížení hodnoty dluhových cenných papírů vydaných subjekty popsány v čl. 4 odst. 1 písm. m), v procentech (%)	Snížení hodnoty sekuritizovaných pozic, které splňují kritéria v čl. 4 odst. 1 písm. o), v procentech (%)
1	0,5	1	2
2–3 nebo horší	1	2	4

1. Na akcie v hlavních indexech, dluhopisy konvertibilní na akcie v hlavních indexech a na zlato se vztahuje snížení hodnoty o 15 %.
 2. Pro způsobilé podílové jednotky ve SKIPCP představuje snížení hodnoty vážený průměr snížení hodnot, které by se uplatnily na aktiva, do nichž daný fond investoval.
 3. Na hotovostní variační marži se vztahuje snížení hodnoty o 0 %.
 4. Pro účely výměny variační marže se použije snížení hodnoty o 8 % pro všechny nehotovostní kolaterály složené v jiné měně než v měnách dohodnutých v jednotlivé derivátové smlouvě, v příslušné platné rámcové dohodě o vzájemném započtení nebo v příslušné příloze týkající se úvěrové podpory.
 5. Pro účely výměny počáteční marže se uplatní snížení hodnoty o 8 % pro všechny hotovostní a nehotovostní kolaterály složené v jiné měně, než ve které musí být provedeny platby v případě předčasného ukončení nebo selhání v souladu s jednotlivou derivátovou smlouvou, příslušnou dohodou o výměně kolaterálu nebo příslušnou přílohou týkající se úvěrové podpory („měna ukončení“). Každá smluvní strana si může zvolit jinou měnu ukončení. Pokud dohoda nestanoví měnu ukončení, použije se snížení hodnoty na tržní hodnotu všech aktiv složených jako kolaterál.
-

PŘÍLOHA III

Vlastní odhady volatility u snížení hodnoty, které se použijí na tržní hodnotu kolaterálu pro účely článku 22

1. Výpočet upravené hodnoty kolaterálu splňuje všechny následující podmínky:

- (a) smluvní strany založí výpočet na 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti;
- (b) smluvní strany založí výpočet na době do realizace v trvání nejméně 10 obchodních dnů.
- (c) smluvní strany vypočítají snížení hodnoty stanovená pro každodenní přeceňování za použití následujícího vzorce druhé odmocniny času:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kde:

H = snížení hodnoty, které má být použito;

H_M = snížení hodnoty v případě každodenního přeceňování;

N_R = skutečný počet obchodních dnů mezi přeceněními;

T_M = doba do realizace u daného druhu transakce.

- (d) smluvní strany zohlední nižší likviditu méně kvalitních aktiv. Upraví dobu do realizace směrem nahoru, pokud existují pochybnosti ohledně likvidity kolaterálu. Určí také případy, kdy by mohlo na základě historických údajů dojít k podcenění možné volatility. Tyto případy se řeší pomocí zátěžového scénáře;
- (e) délka historického období pozorování, které instituce používají pro výpočet snížení hodnoty, je přinejmenším jeden rok. U smluvních stran, které používají systém vážení nebo jiné metody pro historické období sledování, je skutečné období sledování alespoň jeden rok;
- (f) tržní hodnota kolaterálu se upraví takto:

$$C_{\text{hodnota}} = C \cdot (1 - H)$$

kde:

C = tržní hodnota kolaterálu;

H = snížení hodnoty vypočtené v písmenu c) výše.

2. Na hotovostní variační marži se může vztahovat snížení hodnoty o 0 %.

3. V případě dluhových cenných papírů, které mají úvěrové hodnocení od externí ratingové agentury, mohou smluvní strany použít vlastní odhad volatility pro každou kategorii cenného papíru.

4. Při určování příslušných kategorií cenných papírů pro účely odstavce 3 smluvní strany zohlední druh emitenta cenného papíru, externí úvěrové hodnocení cenných papírů, jejich zbytkovou splatnost a jejich pozměněnou duraci. Odhady volatility musí být pro cenné papíry zahrnuté do dané kategorie reprezentativní.

5. Výpočet snížení hodnoty vyplývající z uplatnění odst. 1 písm. c) splňuje všechny následující podmínky:
- (a) smluvní strana používá odhady volatility v každodenním procesu řízení rizik, včetně zohlednění v limitech na expozice;
 - (b) pokud je doba do realizace používaná smluvní stranou pro daný typ OTC derivátové smlouvy delší než doba uvedená v odst. 1 písm. b), navýší tato smluvní strana svá snížení hodnoty v souladu se vzorcem druhé odmocniny času uvedeným v písmenu c) uvedeného odstavce.
-

PŘÍLOHA IV

Standardizovaná metoda výpočtu počáteční marže pro účely článků 9 a 11

1. Pomyslné částky nebo podkladové hodnoty OTC derivátových smluv ve skupině transakcí se započtením se vynásobí sazbami uvedenými v následující tabulce 1:

Tabulka 1

Kategorie	Faktor navýšení
Úvěr: zbytková splatnost 0–2 roky	2 %
Úvěr: zbytková splatnost 2–5 let	5 %
Úvěr se zbytkovou splatností 5+ let	10 %
Komodita	15 %
Akcie	15 %
Částky v cizích měnách	6 %
Úroková sazba a inflace: zbytková splatnost 0–2 roky	1 %
Úroková sazba a inflace: zbytková splatnost 2–5 let	2 %
Úroková sazba a inflace: zbytková splatnost 5+ let	4 %
Jiné	15 %

2. Hrubá počáteční marže skupiny transakcí se započtením se vypočte jako součet součinů uvedených v odstavci 1 pro všechny OTC derivátové smlouvy ve skupině transakcí se započtením.
3. Na smlouvy, které spadají do více než jedné kategorie, se uplatní následující zacházení:
- a) pokud příslušný rizikový faktor pro OTC derivátovou smlouvu lze jednoznačně identifikovat, zařadí se smlouvy do kategorie odpovídající tomuto rizikovému faktoru;
 - b) pokud není splněna podmínka uvedená v písmenu a), zařadí se smlouvy do té z příslušných kategorií, která má nejvyšší faktor navýšení;
 - c) požadavky na počáteční marži skupiny transakcí se započtením se vypočítají v souladu s tímto vzorcem:

$$\text{čistá počáteční marže} = 0,4 * \text{hrubá počáteční marže} + 0,6 * \text{NGR} * \text{hrubá počáteční marže.}$$
 kde:
 - i) čistá počáteční marže označuje sníženou hodnotu požadavků na počáteční marži pro všechny OTC derivátové smlouvy s danou smluvní stranou zahrnuté do skupiny transakcí se započtením,
 - ii) NGR označuje poměr čistý/hrubý, který se vypočítá jako podíl čistých reprodukčních nákladů pro skupinu transakcí se započtením s danou protistranou (čítatel) a hrubých reprodukčních nákladů dané skupiny transakcí se započtením (jmenovatel).

- d) pro účely písmene c) se čisté reprodukční náklady skupiny transakcí se započtením rovnají buď nule, nebo součtu aktuálních tržních hodnot všech OTC derivátových smluv v této skupině transakcí se započtením podle toho, která z těchto hodnot je vyšší;
 - e) pro účely písmene c) se hrubé reprodukční náklady skupiny transakcí se započtením rovnají součtu aktuálních tržních hodnot všech OTC derivátových smluv vypočtených v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a s články 16 a 17 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 s kladnými hodnotami ve skupině transakcí se započtením;
 - f) pomyslnou hodnotu uvedenou v odstavci 1 lze vypočítat vzájemným započtením pomyslných hodnot smluv, které se pohybují v opačném směru, ale jinak jsou jejich smluvní podmínky totožné s výjimkou jejich pomyslných hodnot.
-